

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 16 września 2010 r.

zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu

(EBC/2010/13)

(2010/598/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 1 tiret pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 ustęp pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie jednolitej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania instrumentów i procedur, które mają być stosowane przez Eurosystem składający się z krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, które przyjęły euro (zwanymi dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) oraz Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak aby możliwe było prowadzenie polityki pieniężnej w jednolity sposób we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
- (2) EBC jest uprawniony do wydawania niezbędnych wytycznych wprowadzających jednolitą politykę pieniężną Eurosystemu, a poszczególne KBC mają obowiązek działania zgodnie z takimi wytycznymi.
- (3) W wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾ należy wprowadzić zmiany odzwierciedlające modyfikacje definicji i sposobu wdrażania instrumentów i procedur polityki pieniężnej. Do najważniejszych z nich należą: a) zweryfikowanie zasad kontroli ryzyka dotyczących operacji kredytowych Eurosystemu; b) zapewnienie spójnego podejścia w sytuacjach rozbieżności; c) rozszerzenie i wzmocnienie przepisów dotyczących środków uznaniowych, które może stosować Eurosystem w sytuacji pojawienia się wątpliwości dotyczących sytuacji finansowej kontrahenta; d) umożliwienie Radzie Prezesów

podjęcie decyzji, że w wyjątkowych okolicznościach EBC może realizować transakcje bezwarunkowe w scentralizowany sposób; e) ograniczenie ryzyka zwrotu aktywów w celu złagodzenia ryzyka kredytowego i prawnego przez ograniczenie zakresu podmiotów mających prawo do emisji papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (ABS – *asset-backed securities*) oraz aktywów zabezpieczających ABS do podmiotów i aktywów znajdujących się na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG); f) wprowadzenie nowych kryteriów uprawniających do stosowania we własnym zakresie obligacji, które nie są zgodne z dyrektywą UCITS (strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji), dla których zabezpieczenie stanowią kredyty mieszkaniowe; g) wprowadzenie nowych pojęć do dodatku 2 do załącznika I i doprecyzowanie innych pojęć; h) zmiana dodatku 4 do załącznika I, tak by odzwierciedlała zmiany w przepisach statystycznych; i) ujednoczenie przepisów i wprowadzenie innych drobnych zmian, które zwiększą spójność i przejrzystość,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

W wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikami I i II do niniejszych wytycznych;
- 2) w załączniku II do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Weryfikacja

KBC przesyłają EBC szczegółowe dane dotyczące dokumentów oraz środków, za pomocą których zamierzają dostosować się do niniejszych wytycznych najpóźniej do dnia 9 października 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

1. Niniejsze wytyczne wchodzi w życie dwa dni po ich przyjęciu.
2. Załączniki I i III stosuje się od następnego dnia po opublikowaniu niniejszych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
3. Załącznik II stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są skierowane do KBC uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 września 2010 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC
Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

1. we wstępie przypis (1) otrzymuje brzmienie:

„(1) Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego zgodnie z art. 282 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej używa terminu »Eurosistem« na określenie uczestników Europejskiego Systemu Banków Centralnych realizujących jego podstawowe zadania: Europejskiego Banku Centralnego oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, które wprowadziły wspólną walutę zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

2. punkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

„W skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) wchodzi Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne (KBC) państw członkowskich Unii Europejskiej (UE) (*). ESBC prowadzi działalność zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanym dalej »Statutem ESBC«). Na czele ESBC stoją organy decyzyjne EBC. Pod tym względem Rada Prezesów EBC odpowiada za kształtowanie polityki pieniężnej, natomiast Zarząd jest uprawniony do jej prowadzenia zgodnie z decyzjami i wytycznymi Rady Prezesów. W zakresie uznanym za możliwy i właściwy oraz w celu zapewnienia skuteczności działania, EBC może zlecać KBC (**) wykonanie operacji, które stanowią część zadań Eurosystemu. Krajowe banki centralne (KBC) mogą, o ile jest to konieczne dla wdrażania polityki pieniężnej, przekazywać pozostałym członkom Eurosystemu informacje indywidualne, takie jak dane operacyjne, odnoszące się do kontrahentów uczestniczących w operacjach Eurosystemu (***). Operacje polityki pieniężnej Eurosystemu są realizowane na jednolitych zasadach i warunkach we wszystkich państwach członkowskich (****).

(*) Należy zaznaczyć, że KBC tych państw członkowskich, które nie wprowadziły wspólnej waluty zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zachowują uprawnienia w dziedzinie polityki pieniężnej zgodnie z prawodawstwem krajowym i w związku z tym nie są zaangażowane w prowadzenie jednolitej polityki pieniężnej.

(**) W niniejszym dokumencie termin »KBC« odnosi się do KBC państw członkowskich, które wprowadziły wspólną walutę zgodnie z Traktatem.

(***) Informacje te podlegają wymogom odnoszącym się do tajemnicy służbowej określonym w art. 37 Statutu ESBC.

(****) W niniejszym dokumencie termin »państwo członkowskie« odnosi się do państwa członkowskiego, które wprowadziło wspólną walutę zgodnie z Traktatem.”;

3. punkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„Głównym celem Eurosystemu, zgodnie z definicją zawartą w art. 127 ust. 1 Traktatu, jest utrzymanie stabilności cen. Bez ograniczania podstawowego celu, jakim jest utrzymanie stabilności cen, Eurosistem powinien wspierać ogólną politykę gospodarczą UE. Realizując ten cel, Eurosistem powinien działać zgodnie z zasadą otwartej gospodarki rynkowej ze swobodną konkurencją, sprzyjającej efektywnej alokacji zasobów.”;

4. w pkt 1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) część wstępna otrzymuje brzmienie:

„Operacje otwartego rynku odgrywają ważną rolę w polityce pieniężnej Eurosystemu w zakresie sterowania stopami procentowymi, zarządzania płynnością na rynku oraz sygnalizowania sytuacji w polityce pieniężnej. W Eurosystemie dostępnych jest pięć rodzajów instrumentów do prowadzenia operacji otwartego rynku. Najważniejszym instrumentem są *transakcje odwracalne* (stosowane na podstawie umów z przyrzeczeniem odkupu lub zabezpieczonych pożyczek). Eurosistem może też stosować *transakcje bezwarunkowe*, *emisję certyfikatów dłużnych EBC*, *swapy walutowe* oraz *przyjmowanie depozytów terminowych*. Operacje otwartego rynku są przeprowadzane z inicjatywy EBC, który decyduje też o stosowanych w nich instrumentach oraz zasadach i warunkach ich wykonania. Mogą być one realizowane na podstawie przetargów standardowych, przetargów szybkich lub procedur bilateralnych (*). Operacje otwartego rynku Eurosystemu można podzielić na cztery kategorie pod względem celu, regularności i procedur (zob. tabela 1):

(*) Procedury realizacji operacji otwartego rynku Eurosystemu, tzn. przetargów standardowych, przetargów szybkich i procedur bilateralnych, zostały opisane w rozdziale 5. W przetargach standardowych czas od ogłoszenia o przetargu do potwierdzenia jego wyniku wynosi maksymalnie 24 godziny. W przetargach standardowych mogą uczestniczyć wszyscy kontrahenci spełniający ogólne kryteria kwalifikacji zdefiniowane w punkcie 2.1. Przetargi szybkie są zazwyczaj przeprowadzane w ciągu 90 minut. Do udziału w przetargach szybkich Eurosistem może wybrać ograniczoną liczbę kontrahentów. Termin »procedury bilateralne« odnosi się do każdego przypadku przeprowadzenia przez Eurosistem transakcji z jednym lub kilkoma kontrahentami bez stosowania procedur przetargowych. Procedury bilateralne obejmują operacje realizowane przez giełdy papierów wartościowych lub podmioty rynkowe.”;

- b) podpunkt trzeci otrzymuje brzmienie:

„Operacje dostrajające są przeprowadzane doraźnie w celu zarządzania płynnością na rynku oraz sterowania stopami procentowymi, w szczególności dla złagodzenia wpływu niespodziewanych wahań płynności na rynku na stopy procentowe. Operacje dostrajające mogą być przeprowadzane w ostatnim dniu okresu utrzymywania rezerwy w celu przeciwdziałania nierównowagom płynności, które mogły się nagromadzić od przyznania ostatniej podstawowej operacji refinansowej. Operacje dostrajające są przede wszystkim realizowane jako transakcje odwracalne, ale mogą też przyjąć formę swapów walutowych albo przyjmowania depozytów terminowych. Instrumenty i procedury stosowane w operacjach dostrajających są dostosowane do rodzajów transakcji i konkretnych celów, jakim służą te operacje. Operacje dostrajające są zazwyczaj przeprowadzane przez KBC poprzez przetargi szybkie lub procedury bilateralne. Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach bilateralne operacje dostrajające mogą być realizowane przez sam EBC.”;

- c) podpunkt czwarty otrzymuje brzmienie:

„Ponadto Eurosystem może przeprowadzać operacje strukturalne w formie emisji certyfikatów dłużnych EBC, transakcji odwracalnych i transakcji bezwarunkowych (typu *outright*). Operacje te są przeprowadzane każdorazowo, kiedy EBC postanawia skorygować pozycję strukturalną Eurosystemu wobec sektora finansowego (w sposób regularny lub nieregularny). Operacje strukturalne w formie transakcji odwracalnych oraz emisji instrumentów dłużnych są przeprowadzane przez KBC w przetargach standardowych. Operacje strukturalne w formie transakcji bezwarunkowych są zazwyczaj realizowane przez KBC w procedurach bilateralnych. Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach operacje strukturalne mogą być realizowane przez sam EBC.”;

5. w tabeli 1 w pkt 1.3, w czwartym wierszu trzeciej kolumny słowa „Emisja certyfikatów dłużnych” zastępuje się słowami „Emisja certyfikatów dłużnych EBC”;

6. punkt 1.4 otrzymuje brzmienie:

„Ramy polityki pieniężnej Eurosystemu mają umożliwić udział w niej szerokiemu kręgowi kontrahentów. Instytucje podlegające wymaganiom w zakresie rezerwy obowiązkowej zgodnie z art. 19 ust. 1 Statutu ESBC mają dostęp do operacji kredytowo-depozytowych i mogą uczestniczyć w operacjach otwartego rynku w oparciu o przetargi standardowe a także operacje bezwarunkowe. Do udziału w operacjach dostrajających Eurosystem może wybrać ograniczoną liczbę kontrahentów. Dla swapów walutowych realizowanych na potrzeby polityki pieniężnej wykorzystuje się aktywnych graczy na rynku walutowym. Grupa kontrahentów uczestniczących w tych operacjach ogranicza się do instytucji wybranych do interwencyjnych operacji walutowych Eurosystemu, które zostały ustanowione w strefie euro.”;

7. w pkt 2.1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) podpunkt drugi ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Kontrahenci muszą być w dobrej sytuacji finansowej. Powinni być objęci co najmniej jedną formą zharmonizowanego nadzoru UE/EOG sprawowanego przez organy krajowe (*). Ze względu na ich specyficzny charakter instytucjonalny w prawie UE instytucje, o których mowa w art. 123 ust. 2 Traktatu, będące w dobrej sytuacji finansowej, podlegające kontroli o standardzie porównywalnym do nadzoru prowadzonego przez właściwe organy krajowe, mogą być akceptowane jako kontrahenci. Jako kontrahenci mogą również być akceptowane instytucje, które znajdują się w dobrej sytuacji finansowej i podlegają niezharmonizowanemu nadzorowi sprawowanemu przez właściwe organy krajowe o standardzie porównywalnym do zharmonizowanego nadzoru UE/EOG, na przykład utworzone w strefie euro oddziały instytucji zarejestrowanych poza EOG.

(*) Zharmonizowany nadzór instytucji kredytowych opiera się na dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. odnoszącej się do podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1).”;

- b) ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:

„Z operacji kredytowo-depozytowych i operacji otwartego rynku Eurosystemu prowadzonych w formie przetargów standardowych instytucje mogą korzystać wyłącznie za pośrednictwem krajowego banku centralnego państwa członkowskiego, w którym są zarejestrowane. Jeżeli dana instytucja posiada zakłady (centralę lub oddziały) w więcej niż jednym państwie członkowskim, każdy zakład ma dostęp do tych operacji za pośrednictwem krajowego banku centralnego państwa członkowskiego, w którym jest utworzony, natomiast oferty przetargowe danej instytucji mogą być składane tylko przez jeden zakład (centralę albo wyznaczony oddział) w każdym państwie członkowskim.”;

8. w pkt 2.2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku swapów walutowych realizowanych na potrzeby polityki pieniężnej kontrahenci muszą być w stanie sprawnie realizować duże transakcje walutowe w każdych warunkach rynkowych. Grupa kontrahentów uczestniczących w swapach walutowych odpowiada grupie kontrahentów ustanowionych w strefie euro, którzy zostali wybrani do interwencyjnych operacji walutowych Eurosystemu. Kryteria i procedury stosowane przy wyborze kontrahentów do interwencyjnych operacji walutowych przedstawia dodatek 3.”;

- b) ustęp piąty otrzymuje brzmienie:

„Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach bilateralne operacje dostrajające mogą być realizowane przez sam EBC. Gdyby EBC miał realizować operacje bilateralne, wybór kontrahentów byłby w takiej sytuacji dokonywany przez EBC w celu zapewnienia równego udziału zgodnie z systemem rotacji spośród tych kontrahentów w strefie euro, którzy są uprawnieni do udziału w przetargach szybkich i operacjach bilateralnych.”;

9. w pkt 2.3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:

„Dotyczy to przypadków naruszenia a) reguł przetargowych, gdy kontrahent nie przekazuje wystarczającej ilości aktywów zabezpieczających lub środków pieniężnych (*) w celu pokrycia (na dzień rozliczenia) lub zabezpieczenia do terminu zapadalności operacji w wyniku wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, środków, które mu przyznano w ramach operacji zasilającej w płynność, lub gdy nie dostarcza wystarczającej kwoty środków pieniężnych do rozliczenia kwoty, jaką mu przyznano w ramach operacji absorbującej płynność; i b) zasad transakcji bilateralnych, gdy kontrahent nie dostarcza wystarczającej ilości kwalifikowanych aktywów zabezpieczających lub gdy nie dostarcza wystarczającej kwoty środków pieniężnych do rozliczenia kwoty uzgodnionej w ramach transakcji bilateralnych bądź gdy nie składa zabezpieczenia nierozliczonych transakcji bilateralnych w dowolnym czasie przed ich zapadalnością w wyniku wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.

(*) Tam, gdzie to właściwe, w odniesieniu do wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.”;

- b) ustęp piąty otrzymuje brzmienie:

„Ponadto zawieszenie zastosowane wobec kontrahenta naruszającego zasady może obejmować oddziały tej samej instytucji znajdujące się w innych państwach członkowskich. Jeżeli jest to konieczne z uwagi na powagę naruszenia, czego dowodem może być na przykład jego częstotliwość lub długotrwałość, jako środek wyjątkowy można zawiesić na pewien czas udział kontrahenta we wszystkich przyszłych operacjach polityki pieniężnej.”;

10. punkt 2.4 otrzymuje brzmienie:

„2.4. Zawieszenie, ograniczenie lub wykluczenie ze względu na wymogi ostrożności lub w razie niewykonania zobowiązań

Zgodnie z postanowieniami zawartymi w ustaleniach umownych lub normatywnych stosowanych przez dany krajowy bank centralny (lub przez EBC) Eurosystem może zawiesić, ograniczyć lub wykluczyć dostęp kontrahentów do instrumentów polityki pieniężnej ze względu na wymogi ostrożności.

Ponadto zawieszenie, ograniczenie lub wykluczenie dostępu kontrahentów może być uzasadnione w niektórych przypadkach mieszczących się w pojęciu »niewykonania zobowiązania« przez kontrahenta zdefiniowanym w odpowiednich ustaleniach umownych lub normatywnych stosowanych przez KBC.

Wreszcie, ze względu na wymogi ostrożności Eurosystem może też odrzucić aktywa, ograniczyć wykorzystanie lub zastosować dodatkowe redukcje wartości aktywów złożonych przez określonych kontrahentów jako zabezpieczenie operacji kredytowych Eurosystemu.”;

11. ustęp wprowadzający rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Operacje otwartego rynku odgrywają ważną rolę w polityce pieniężnej Eurosystemu. Są one stosowane do sterowania stopami procentowymi, zarządzania płynnością na rynku oraz sygnalizowania sytuacji w polityce pieniężnej. Operacje otwartego rynku Eurosystemu można podzielić na cztery kategorie pod względem celu, regularności i procedur: podstawowe operacje refinansujące, dłuższe operacje refinansujące, operacje dostrajające i operacje strukturalne. Jeśli chodzi o wykorzystywane instrumenty, głównym instrumentem otwartego rynku stosowanym przez Eurosystem są transakcje odwracalne. Mogą one być wykorzystywane we wszystkich kategoriach operacji, natomiast w strukturalnych operacjach absorbujących płynność można wykorzystywać certyfikaty dłużne EBC. Operacje strukturalne mogą być również prowadzone za pomocą transakcji bezwarunkowych, tzn. zakupów i sprzedaży. Ponadto w Eurosystemie dostępne są dwa inne instrumenty do prowadzenia operacji dostrajających: swapy walutowe i przyjmowanie depozytów terminowych. W następujących punktach przedstawiono charakterystykę poszczególnych rodzajów instrumentów otwartego rynku wykorzystywanych przez Eurosystem.”;

12. w pkt 3.1.4 podpunkt szósty ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:

„są one zazwyczaj realizowane w sposób zdecentralizowany przez KBC (Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach bilateralne odwracalne operacje dostrajające mogą być przeprowadzane przez EBC);”;

13. w pkt 3.2 podpunkt czwarty ustępu czwartego otrzymuje brzmienie:

„są one zazwyczaj realizowane w sposób zdecentralizowany przez KBC (Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach transakcje bezwarunkowe mogą być przeprowadzane przez EBC);”;

14. w pkt 3.3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Certyfikat dłużny EBC stanowi zobowiązanie dłużne EBC wobec posiadacza certyfikatu. Certyfikaty te są emitowane i przechowywane w formie zapisów księgowych w depozytach papierów wartościowych w strefie euro. EBC nie nakłada żadnych ograniczeń co do zbywalności certyfikatów. Inne postanowienia odnośnie do certyfikatów dłużnych EBC zostaną zawarte w zasadach i warunkach dotyczących konkretnych certyfikatów.”;

- b) ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:

„Certyfikaty dłużne EBC emituje się z dyskontem, tzn. poniżej wartości nominalnej, i wykupuje w terminie zapadalności według wartości nominalnej. Różnica pomiędzy ceną emisyjną a wartością nominalną jest równa odsetkom narosłym od ceny emisyjnej według uzgodnionej stopy oprocentowania w okresie zapadalności certyfikatu. Stosowana stopa procentowa to prosta stopa procentowa obliczana zgodnie z konwencją »dni faktyczne/360«. Kalkulację ceny emisyjnej przedstawiono w ramce 1.”;

- c) ramka 1 otrzymuje brzmienie:

<p>„RAMKA 1</p> <p>Emisja certyfikatów dłużnych EBC</p> <p>Cena emisyjna wynosi: $P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36\,000}}$</p> <p>gdzie:</p> <p>N = wartość nominalna certyfikatu dłużnego EBC</p> <p>r_1 = stopa oprocentowania (w %)</p> <p>D = zapadalność certyfikatu dłużnego EBC (w dniach)</p> <p>P_T = cena emisyjna certyfikatu dłużnego EBC z dyskontem”</p>
--

15. w pkt 3.4 podpunkt piąty ustępu czwartego otrzymuje brzmienie:

„są one zazwyczaj realizowane w sposób zdecentralizowany przez KBC (Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach bilateralne swapy walutowe mogą być przeprowadzane przez EBC); oraz”;

16. w pkt 3.5 podpunkt piąty ustępu czwartego otrzymuje brzmienie:

„przyjmowanie depozytów jest zazwyczaj realizowane w sposób zdecentralizowany przez KBC (Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach bilateralne przyjmowanie depozytów terminowych (*) może być realizowane przez EBC); oraz

(*) Depozyty terminowe są utrzymywane na rachunkach w KBC; dotyczy to również przypadków, kiedy operacje są przeprowadzane w sposób scentralizowany przez EBC.”;

17. w pkt 4.1, przypisy 1 i 2 w ustępie trzecim otrzymują brzmienie:

„⁽¹⁾ Od dnia 19 maja 2008 r. w miejsce zdecentralizowanej infrastruktury technicznej TARGET wprowadzono TARGET2. TARGET2 składa się z jednolitej wspólnej platformy (poprzez którą składa się i przetwarza wszystkie zlecenia płatnicze i technicznie w ten sam sposób odbiera się płatności), oraz tam, gdzie ma to zastosowanie, z własnych krajowych systemów rachunkowości KBC.

(²) Ponadto dostęp do kredytu w banku centralnym jest udzielany wyłącznie kontrahentom mającym dostęp do rachunku w KBC, poprzez który mogą być rozliczane transakcje, na przykład na jednolitej wspólnej platformie TARGET2.”;

18. w pkt 4.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) na końcu ustępu trzeciego (pierwszy ustęp pod nagłówkiem „Warunki dostępu”) dodaje się przypis w brzmieniu (*):

„(*) Ponadto dostęp do depozytu w banku centralnym jest udzielany wyłącznie kontrahentom mającym dostęp do rachunku w KBC, poprzez który mogą być rozliczane transakcje, na przykład na jednolitej wspólnej platformie TARGET2.”;

b) przypis 12 w ustępie siódmym (drugi ustęp pod nagłówkiem „Terminy zapadalności i oprocentowanie”) otrzymuje brzmienie:

„⁽¹²⁾ Zob. przypis 6 w niniejszym rozdziale.”;

19. ramka 3 w pkt 5.1.1 otrzymuje brzmienie:

„RAMKA 3	
Etapy operacyjne procedur przetargowych	
Etap 1	Ogłoszenie o przetargu
a.	Ogłoszenie przez EBC za pośrednictwem ogólnodostępnych serwisów agencyjnych i na stronie internetowej EBC
b.	Ogłoszenie przez KBC za pośrednictwem krajowych serwisów agencyjnych i bezpośrednie powiadomienie poszczególnych kontrahentów (o ile okaże się to konieczne)
Etap 2	Przygotowanie i złożenie ofert przez kontrahentów
Etap 3	Zestawienie ofert przez Eurosystem
Etap 4	Rozstrzygnięcie przetargu i ogłoszenie wyników
a.	Decyzja EBC dotycząca rozstrzygnięcia przetargu
b.	Ogłoszenie wyników przetargu za pośrednictwem ogólnodostępnych serwisów agencyjnych i na stronie internetowej EBC
Etap 5	Potwierdzenie poszczególnych wyników przetargu
Etap 6	Rozrachunek transakcji (zob. punkt 5.3)”

20. w pkt 5.1.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) część wstępna ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Przetargi standardowe Eurosystemu są ogłaszane publicznie za pośrednictwem serwisów agencyjnych i na stronie internetowej EBC. Ponadto KBC mogą powiadamiać o operacjach przetargowych kontrahentów, którzy nie mają dostępu do serwisów agencyjnych. W publicznym ogłoszeniu o przetargu standardowo zawarte są następujące informacje:”;

- b) podpunkt dziesiąty ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„data rozpoczęcia i termin zapadalności operacji (o ile dotyczy) lub data waluty i termin zapadalności instrumentu (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC);”;

- c) podpunkt siedemnasty ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„nominały certyfikatów (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC); oraz”;

- d) podpunkt osiemnasty ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„kod ISIN emisji (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC).”;

21. w pkt 5.1.4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przetargach procentowych kontrahenci mogą składać oferty określające do 10 różnych poziomów stóp procentowych/cen/punktów swapowych. W wyjątkowych okolicznościach Eurosystem może ograniczyć liczbę ofert, które można złożyć w odniesieniu do przetargów procentowych. W każdej ofercie kontrahent musi określić kwotę, na jaką chce zawrzeć transakcję z KBC, oraz odnośną stopę procentową (*), (**). Oferta stopy procentowej musi być wyrażona jako wielokrotność 0,01 punktu procentowego. W przypadku przetargu procentowego dotyczącego swapów walutowych punkty swapowe należy kwotować zgodnie ze standardowymi konwencjami rynkowymi, a oferty muszą być wyrażone jako wielokrotności 0,01 punktu swapowego.

(*) Jeśli chodzi o emisję certyfikatów dłużnych EBC, EBC może postanowić, że oferty mają być przedstawione w formie cen, a nie stóp procentowych. W takiej sytuacji ceny kwotuje się jako procent wartości nominalnej.

(**) W przetargach procentowych dotyczących swapów walutowych, należy określić kwotę w walucie stałej, na jaką kontrahent zamierza przeprowadzić transakcję z Eurosystemem, oraz odnośną liczbę punktów swapowych.”;

- b) ustęp siódmy otrzymuje brzmienie:

„Kontrahenci muszą zawsze być w stanie pokryć przydzielone im kwoty odpowiednią ilością kwalifikowanych aktywów zabezpieczających (*). Ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez dany KBC umożliwiają nałożenie kar, jeżeli kontrahent nie przekaże odpowiedniej ilości aktywów zabezpieczających lub środków pieniężnych wystarczających do pokrycia kwoty przyznanej mu w operacji przetargowej.

(*) Lub dostarczyć środki pieniężne w przypadku operacji absorbujących płynność.”;

22. w pkt 5.1.5 ustęp trzeci (ustęp drugi pod nagłówkiem „Przetargi procentowe w euro”) otrzymuje brzmienie:

„Przy rozstrzygnięciu przetargów procentowych dotyczących operacji absorbujących płynność (które mogą być stosowane przy emisji certyfikatów dłużnych EBC i przyjmowaniu depozytów terminowych) oferty szereguje się rosnąco według oferowanych stóp procentowych (lub malejąco według oferowanych cen). W pierwszej kolejności realizowane są oferty o najniższych stopach procentowych (najwyższych cenach), a następnie akceptuje się oferty o coraz wyższych stopach procentowych (niższych cenach), aż do wyczerpania całej płynności, która miała być zaabsorbowana. Jeżeli przy najwyższym zaakceptowanym poziomie stopy procentowej (najniższej cenie), tzn. przy końcowej stopie lub cenie, łączna wielkość ofert przekracza kwotę pozostającą do przydziału, kwotę tę rozdziela się proporcjonalnie między oferentów zgodnie ze współczynnikiem będącym ilorazem kwoty pozostałej do przydziału do całkowitej wielkości ofert po końcowej stopie procentowej lub cenie (zob. ramka 5). W przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC kwota przydzielona każdemu kontrahentowi jest zaokrąglana do najbliższej wielokrotności nominalu certyfikatów dłużnych EBC. W przypadku innych operacji absorbujących płynność kwota przydzielona każdemu kontrahentowi jest zaokrąglana do najbliższego euro.”;

23. w punkcie 5.1.6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) wstępna część ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Wyniki przetargów standardowych i szybkich są ogłaszane publicznie za pośrednictwem serwisów agencyjnych i na stronie internetowej EBC. Ponadto KBC mogą ogłaszać rozstrzygnięcia przetargów bezpośrednio uprawnionym kontrahentom, którzy nie mają dostępu do serwisów agencyjnych. W publicznym ogłoszeniu o wynikach przetargu standardowo zawarte są następujące informacje:”;

- b) podpunkt trzynasty otrzymuje brzmienie:

„data rozpoczęcia i termin zapadalności operacji (o ile dotyczy) lub data waluty i termin zapadalności instrumentu (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC).”;

- c) podpunkt szesnasty otrzymuje brzmienie:

„nominały certyfikatów (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC); oraz”;

- d) podpunkt siedemnasty otrzymuje brzmienie:

„kod ISIN emisji (w przypadku emisji certyfikatów dłużnych EBC).”;

24. w pkt 5.2 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„KBC mogą przeprowadzać operacje na podstawie procedur bilateralnych. Procedury te mogą być stosowane do operacji dostrajających otwartego rynku i strukturalnych operacji bezwarunkowych (*). Są one zdefiniowane w szerokim sensie jako procedury, w których Eurosystem przeprowadza transakcje z jednym lub kilkoma kontrahentami bez stosowania przetargu. Wyróżnia się dwa rodzaje procedur bilateralnych: operacje, w których Eurosystem kontaktuje się bezpośrednio z kontrahentami, i operacje realizowane przez giełdy papierów wartościowych i podmioty rynkowe.

(*) Rada Prezesów EBC może postanowić, że w wyjątkowych okolicznościach operacje te mogą też być realizowane przez sam EBC.”;

25. w pkt 5.3.1 tabela 3 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 3

Zwykłe terminy rozliczania operacji otwartego rynku Eurosystemu ⁽¹⁾

Instrument polityki pieniężnej	Termin rozliczenia operacji prowadzonych w formie przetargów standardowych	Data rozliczenia operacji przeprowadzanych w formie przetargów szybkich lub procedur bilateralnych
Transakcje odwracalne	T+1 ⁽²⁾	T
Transakcje bezwarunkowe	—	Według konwencji rynkowej dla aktywów zabezpieczających
Emisja certyfikatów dłużnych EBC	T+2	—
Swapy walutowe	—	T, T+1 lub T+2
Przyjmowanie depozytów terminowych	—	T

⁽¹⁾ T oznacza datę transakcji. Termin rozliczenia oznacza dni robocze Eurosystemu.

⁽²⁾ Jeżeli normalny termin rozliczenia podstawowych lub dłuższych operacji refinansujących przypada w dniu wolnym od pracy, EBC może podjąć decyzję o zastosowaniu innego terminu, z możliwością rozliczenia w tym samym dniu. Terminy rozliczania podstawowych i dłuższych operacji refinansujących określone są z góry w kalendarzu operacji przetargowych Eurosystemu (zob. pkt 5.1.2).”;

26. w pkt 5.3.2 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Operacje otwartego rynku oparte na przetargach standardowych (tzn. podstawowe operacje refinansujące, dłuższe operacje refinansujące i operacje strukturalne) rozlicza się zazwyczaj pierwszego dnia następującego po dacie transakcji, w którym działa system TARGET2 i wszystkie odpowiednie systemy SSS. Natomiast emisja certyfikatów dłużnych EBC jest rozliczana drugiego dnia po dniu transakcji, w którym działa system TARGET2 i wszystkie odpowiednie systemy SSS. Z zasady Eurosystem dąży do rozliczania transakcji dotyczących operacji otwartego rynku w tym samym czasie we wszystkich państwach członkowskich ze wszystkimi kontrahentami, którzy przekazali wystarczające aktywa zabezpieczające. Jednak z powodu ograniczeń operacyjnych i właściwości technicznych systemów SSS dokładny moment rozliczenia operacji otwartego rynku w ciągu danego dnia może być różny w poszczególnych krajach strefy euro. Czas rozliczenia podstawowych i dłuższych operacji refinansujących jest zazwyczaj zbieżny z czasem zwrotu środków z poprzedniej operacji o odpowiednim terminie zapadalności.”;

27. w pkt 6.1 skreśla się przypis 2 w ustępie drugim;

28. w pkt 6.2.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp piąty otrzymuje brzmienie:

„Aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie papierów wartościowych muszą spełniać poniższe wymogi:

- a) ich nabycie musi podlegać ustawodawstwu państwa członkowskiego UE;
- b) muszą być nabyte od inicjatora lub pośrednika przez spółkę celową utworzoną na potrzeby sekurytyzacji, w sposób uznawany przez Eurosystem za prawdziwą sprzedaż (*true sale*), skuteczną w stosunku do wszystkich osób trzecich, oraz muszą być niedostępne dla inicjatora i jego wierzycieli oraz pośrednika i jego wierzycieli, także w przypadku niewypłacalności inicjatora lub pośrednika;
- c) muszą być inicjowane i sprzedawane emitentowi przez inicjatora lub, jeżeli ma to zastosowanie, przez pośrednika zarejestrowanego w EOG;
- d) nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z transz innych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami (*). Ponadto nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z papierów dłużnych indeksowanych do zdarzeń kredytowych, swapów ani innych instrumentów pochodnych (**), (***) ani też syntetycznych papierów wartościowych; oraz
- e) jeżeli stanowią one należności kredytowe, dłużnicy i wierzyciele muszą być zarejestrowani (albo w przypadku osób fizycznych, muszą mieć miejsce zamieszkania) w EOG i odnośne zabezpieczenie (o ile dotyczy) musi znajdować się w EOG. Prawo właściwe dla tych należności kredytowych musi być prawem kraju należącego do EOG. Jeżeli są to obligacje, emitenci muszą być zarejestrowani w EOG, obligacje muszą być wyemitowane w kraju należącego do EOG, zgodnie z prawem kraju należącego do EOG, a wszelkie odnośne zabezpieczenia muszą znajdować się w EOG (***).

W przypadkach, w których inicjatorzy lub, o ile dotyczy, pośrednicy są zarejestrowani w strefie euro lub w Zjednoczonym Królestwie, Eurosystem zweryfikował, że w tych krajach nie ma rygorystycznych przepisów dotyczących zwrotu aktywów. Jeżeli inicjator lub, o ile dotyczy, pośrednik jest zarejestrowany w innym kraju należącego do EOG, papiery wartościowe zabezpieczone aktywami można uznać za kwalifikowane, wyłącznie jeśli Eurosystem ma pewność, że jego prawa będą odpowiednio chronione przed przepisami dotyczącymi zwrotu aktywów, które Eurosystem uzna za istotne w prawodawstwie danego kraju należącego do EOG. W tym celu, zanim papiery wartościowe zabezpieczone aktywami zostaną uznane za kwalifikowane, wymagana jest ekspertyza prawna w formie dopuszczonej przez Eurosystem, określająca obowiązujące w danym kraju zasady dotyczące zwrotu aktywów (**). W celu rozważenia, czy jego prawa są odpowiednio chronione przed zasadami dotyczącymi zwrotu aktywów, Eurosystem może zażądać innych dokumentów, w tym zaświadczenia od podmiotu przekazującego aktywa o wypłacalności sprzedającego w okresie, którego dotyczy wątpliwość. Zasady dotyczące zwrotu aktywów, które Eurosystem uzna za rygorystyczne i w związku z tym nie do przyjęcia, obejmują zasady, na mocy których likwidator może unieważnić aktywa zabezpieczające jedynie na podstawie tego, że umowa została zawarta w pewnym okresie (okres, którego dotyczy wątpliwość) przed uznaniem sprzedającego (inicjatora lub pośrednika) za niewypłacalnego lub jeżeli takiemu unieważnieniu może zapobiec jedynie podmiot, który otrzymał aktywa, o ile wykaże, że w momencie sprzedaży nie wiedział o niewypłacalności sprzedającego (inicjatora/pośrednika).

(*) Wymóg ten nie wyklucza papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, w przypadku których struktura emisji obejmuje dwie spółki celowe, dla których spełniony jest wymóg prawdziwej sprzedaży (*true sale*) w taki sposób, że instrumenty dłużne emitowane przez drugą spółkę celową są zabezpieczone bezpośrednio lub pośrednio na pierwotnej puli aktywów, a wszystkie przepływy pieniężne z aktywów wywołujących przepływ środków pieniężnych są przekazywane do tej drugiej spółki celowej.

(**) Ograniczenie to nie obejmuje swapów stosowanych w transakcjach dotyczących papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami stosowanych wyłącznie w celu zabezpieczenia (*hedging*) tych transakcji.

(***) Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, które znajdują się na liście kwalifikowanych aktywów rynkowych od dnia 10 października 2010, są zwolnione z tego wymogu i pozostają kwalifikowane do 9 października 2011.”

b) ustęp szósty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku emisji strukturalnej transza lub subtransza przedstawiana jako zabezpieczenie nie może być podporządkowana innym transzom tej samej emisji. Transzę (lub subtranszę) uważa się w tym zakresie za niepodporządkowaną, jeżeli – zgodnie z określoną w prospekcie kolejnością wypłat obowiązującą po doręczeniu oświadczenia o wymagalności – żadna inna transza (lub subtransza) nie ma pierwszeństwa w stosunku do tej transzy lub subtranszy pod względem kolejności otrzymywania płatności (z tytułu kwoty głównej i odsetek), co oznacza, że transza ta (lub subtransza) jest ostatnia w danej emisji strukturalnej w kolejności ponoszenia strat. W przypadku emisji strukturalnych, dla których prospekt przewiduje doręczenie oświadczenia o przyspieszeniu spłaty i wymagalności, brak podporządkowania transzy (lub subtranszy) musi dotyczyć kolejności płatności, o których mowa w oświadczeniu zarówno o przyspieszonej spłacie, jak i o wymagalności.”;

- c) w ustępie dziewiątym (pod nagłówkiem „Miejsce emisji”), przypis 7 (pierwszy przypis w tym ustępie) otrzymuje brzmienie:

„(7) Od dnia 1 stycznia 2007 r. międzynarodowe dłużne papiery wartościowe na globalnego okaziciela wyemitowane przez Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Banking Luxembourg należące do międzynarodowego centralnego depozytu papierów wartościowych (MCDPW), aby spełniać kryteria kwalifikacji, muszą być wyemitowane w formie tzw. nowych globalnych skryptów dłużnych (*new global notes*) i zdeponowane u wspólnego powiernika (*common safekeeper*) będącego MCDPW lub – jeśli dotyczy – w centralnym depozycie papierów wartościowych (CDPW) spełniającym minimalne standardy określone przez EBC. Międzynarodowe papiery wartościowe na globalnego okaziciela wyemitowane w formie klasycznych globalnych skryptów dłużnych (*classical global notes*) przed dniem 1 stycznia 2007 r. i zamienne (*fungible*) papiery wartościowe wyemitowane pod tym samym kodem ISIN w tym samym terminie lub później zachowują status aktywów kwalifikowanych do swojego terminu zapadalności. Od dnia 30 września 2010 r. globalne międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane przez Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Banking Luxembourg należące do MCDPW, aby spełniać kryteria kwalifikacji, muszą być wyemitowane w ramach nowej struktury powierniczej przewidzianej dla międzynarodowych dłużnych papierów wartościowych. Globalne międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane do tego dnia włącznie zachowują status aktywów kwalifikowanych do swojego terminu zapadalności. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie indywidualnych skryptów dłużnych po dniu 30 września 2010 r. utracą status aktywów kwalifikowanych. Międzynarodowe dłużne papiery wartościowe wyemitowane w formie indywidualnych skryptów dłużnych do tego dnia włącznie zachowują status aktywów kwalifikowanych do swojego terminu zapadalności.”;

- d) ustęp dziesiąty (pierwszy ustęp pod nagłówkiem „Procedury rozliczeń”) otrzymuje brzmienie:

„Instrumenty dłużne muszą być zbywalne w formie zapisów księgowych. Muszą być utrzymywane i rozliczane w strefie euro przez rachunek w Eurosystemie lub w systemie SSS spełniający normy ustanowione przez EBC, tak aby ustanawianie dodatkowych gwarancji wykonalności oraz realizacja instrumentów podlegały prawu kraju strefy euro.”;

- e) przypis 13 (ostatni) w ustępie dwunastym (jedyny ustęp pod nagłówkiem „Akceptowane rynki”) otrzymuje brzmienie:

„⁽¹³⁾ Aktywa rynkowe, które zostały przyjęte jako aktywa z listy drugiej, wyemitowane przed dniem 31 maja 2007 r. i znajdujące się w obrocie na rynkach nieregulowanych obecnie spełniających wymogi Eurosystemu dotyczące bezpieczeństwa i dostępności, ale nie przejrzystości, zachowują status aktywów kwalifikowanych do dnia 31 grudnia 2010 r., pod warunkiem że spełniają pozostałe kryteria kwalifikujące, a po tej dacie przestają być kwalifikowane. Nie dotyczy to niemających pokrycia aktywów rynkowych (*uncovered marketable assets*) wyemitowanych przez instytucje kredytowe, które zostały przyjęte jako aktywa z listy drugiej, i które z dniem 31 maja 2007 r. przestały być kwalifikowane.”;

- f) ustęp piętnasty (drugi ustęp pod nagłówkiem „Miejsce ustanowienia emitenta/gwaranta”) otrzymuje brzmienie:

„Gwarant musi być ustanowiony w EOG, chyba że do stwierdzenia wysokiej jakości kredytowej aktywów rynkowych, określonej w punkcie 6.3.2, nie jest potrzebna gwarancja.”

29. w pkt 6.2.2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) podpunkt drugi ustępu drugiego (pierwszego ustępu pod nagłówkiem „Należności kredytowe”) otrzymuje brzmienie:

„Rodzaj dłużnika/gwaranta: Do kwalifikowanych dłużników lub gwarantów należą przedsiębiorstwa (*), podmioty sektora publicznego oraz instytucje międzynarodowe i ponadnarodowe. Każdy dłużnik jest indywidualnie odpowiedzialny za pełną spłatę przedmiotowej należności kredytowej (wykluczeni są współdłużnicy łącznie odpowiedzialni za pojedynczą należność kredytową).

(*) Zgodnie z definicją w ESA 95.”;

- b) podpunkt trzeci ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:

„Miejsce ustanowienia dłużnika i gwaranta: Dłużnik musi być ustanowiony w strefie euro. Gwarant musi również być ustanowiony w strefie euro, chyba że do stwierdzenia wysokiej jakości kredytowej aktywów nierynkowych, określonej w punkcie 6.3.3 nie jest potrzebna gwarancja. Wymóg ten nie dotyczy instytucji międzynarodowych i ponadnarodowych.”;

- c) podpunkt czwarty ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:

„Jakość kredytowa: Jakość należności kredytowych ocenia się poprzez wiarygodność kredytową dłużnika lub gwaranta. Należności kredytowe muszą mieć wysoką jakość kredytową zgodną z zasadami ECAF dotyczącymi aktywów nierynkowych, o której mowa w punkcie 6.3.3.”;

- d) podpunkt siódmy ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:
- „Prawo właściwe: Umowa będąca podstawą należności kredytowej i umowa między kontrahentem a KBC o przekazaniu należności kredytowej na zabezpieczenie (*mobilisation agreement*) muszą podlegać prawu państwa członkowskiego. Ponadto łączna liczba różnych obowiązujących systemów prawnych, które mają zastosowanie do a) kontrahenta; b) wierzyciela; c) dłużnika; d) gwaranta (jeżeli dotyczy); e) umowy stanowiącej podstawę należności kredytowej; oraz f) umowy w sprawie przekazania na zabezpieczenie, nie może przekroczyć dwóch.”;
- e) przypis 20 w podpunkcie ósmym ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:
- „⁽²⁰⁾ Zob. przypis 20 w tym rozdziale.”;
- f) podpunkt czwarty ustępu trzeciego (pierwszy ustęp pod nagłówkiem „Nierynkowe instrumenty dłużne zabezpieczone detalicznymi kredytami hipotecznymi”) otrzymuje brzmienie:
- „Miejsce ustanowienia emitenta: Emitent musi być ustanowiony w strefie euro.”;
- g) przypis 22 w podpunkcie szóstym ustępu trzeciego otrzymuje brzmienie:
- „⁽²²⁾ Zob. przypis 20 w tym rozdziale.”;
30. w pkt 6.2.3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) po ustępie piątym (ustęp trzeci pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych”) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „Na potrzeby wdrażania polityki pieniężnej, w szczególności w celu monitorowania przestrzegania zasad wykorzystania aktywów kwalifikowanych dotyczących bliskich powiązań, w ramach Eurosystemu wymieniane są informacje o strukturach własnościowych przekazywane w tym celu przez organy nadzoru. Informacje te podlegają takim samym zasadom poufności, jakie są stosowane przez organy nadzoru.”;
- b) ustęp szósty (ustęp czwarty pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych”) otrzymuje brzmienie:
- „Powyższych przepisów dotyczących bliskich powiązań nie stosuje się do: a) bliskich powiązań między kontrahentem a podmiotem sektora publicznego kraju należącego do EOG mającym prawo nakładania podatków, lub w przypadkach, w których gwarantem instrumentu dłużnego jest podmiot sektora publicznego kraju należącego do EOG mający prawo nakładania podatków; b) zabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 4 dyrektywy UCITS; lub c) przypadków, w których instrumenty dłużne są chronione przez szczególne zabezpieczenia prawne porównywalne z zabezpieczeniami instrumentów w literze b), takimi jak w przypadku (i) nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (*RMBD – retail mortgage-backed debt instruments*), które nie są papierami wartościowymi; lub (ii) strukturyzowanych obligacji zabezpieczonych mieszkaniowymi kredytami hipotecznymi (*residential real estate loan-backed structured covered bonds*) (tzn. określonych zabezpieczonych obligacji, których Komisja Europejska nie uznała za zgodne z dyrektywą UCITS) spełniających wszystkie kryteria dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami określone w punktach 6.2 i 6.3, a w przypadku strukturyzowanych obligacji zabezpieczonych kredytami mieszkaniowymi – również następujące dodatkowe kryteria (*):
- Wszelkie hipoteczne kredyty mieszkaniowe stanowiące zabezpieczenie strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji muszą być denominowane w euro; emitent (oraz dłużnik i gwarant, jeżeli są osobami prawnymi), muszą być zarejestrowani w państwie członkowskim, aktywa zabezpieczające te kredyty muszą znajdować się w państwie członkowskim, a prawo właściwe dla kredytu musi być prawem państwa członkowskiego.
 - Hipoteczne kredyty mieszkaniowe można włączyć do puli aktywów stanowiących zabezpieczenie odnośnych strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji, jeśli są gwarantowane kwalifikowaną gwarancją lub zabezpieczone hipotecznie. Kwalifikowana gwarancja musi być płatna w ciągu 24 miesięcy od niewykonania zobowiązania. Kwalifikowane gwarancje na potrzeby takich kredytów gwarantowanych mogą mieć różną formę umowną, w tym formę umów ubezpieczenia, o ile zostały udzielone przez podmiot sektora publicznego lub instytucję finansową podlegającą nadzorowi publicznemu. W przypadku tego rodzaju kredytów gwarantowanych gwarant nie może mieć bliskich powiązań z emitentem zabezpieczonych obligacji i musi uzyskać rating zaakceptowanej instytucji ECAI na poziomie co najmniej A+/A1/AH na cały okres transakcji.
 - Akceptowane jest wysokiej jakości zabezpieczenie zastępcze do wysokości 10 % puli zabezpieczeń. Próg ten można przekroczyć tylko po gruntownym przeglądzie przeprowadzonym przez KBC.
 - Poszczególne kwalifikujące się kredyty mogą być finansowane w drodze emisji strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji do maksymalnego poziomu 80 % współczynnika LTV (*loan-to-value*). Kalkulacja współczynnika LTV musi się opierać na ostrożnej wycenie rynkowej.
 - Minimalne obowiązkowe nadzabezpieczenie wynosi 8 %.
 - Maksymalna wysokość kredytu dla hipotecznych kredytów mieszkaniowych wynosi 1 milion euro.
 - Jednostkowa ocena kredytowa puli zabezpieczeń musi odpowiadać rocznemu poziomowi prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (*PD – probability of default*) w wysokości 10 punktów bazowych zgodnie z prognozą »jednego A« (zob. punkt 6.3.1).

- Emitent i podmioty powiązane, które stanowią element transakcji dotyczącej strukturyzowanych zabezpieczonych obligacji lub są z nią związane, są objęte wymogiem długoterminowego minimalnego poziomu »jednego A« (ratingu »A-« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's albo »A3« w klasyfikacji Moody's albo »AL« w klasyfikacji DBRS).
- Ponadto kontrahenci muszą przedstawić opinię prawną renomowanej kancelarii prawnej potwierdzającą spełnienie następujących warunków:
- Emitent obligacji jest instytucją kredytową zarejestrowaną w państwie członkowskim UE i nie jest spółką celową, nawet jeśli dane obligacje są gwarantowane przez instytucję kredytową zarejestrowaną w państwie członkowskim UE.
- Emitent/emisja obligacji podlega na mocy prawa obowiązującego w państwie członkowskim, w którym jest zarejestrowany lub w którym wyemitowano obligacje, specjalnemu nadzorowi publicznemu mającemu na celu ochronę posiadaczy obligacji.
- W razie niewypłacalności emitenta posiadacze obligacji mają pierwszeństwo, jeśli chodzi o zwrot kwoty głównej i wypłatę odsetek z kwalifikowanych aktywów (zabezpieczających).
- Kwoty pochodzące z emisji obligacji muszą być zainwestowane (zgodnie z zasadami inwestowania określonymi w dokumentacji obligacji) w zgodzie z odnośnymi przepisami krajowymi dotyczącymi obligacji lub innymi przepisami dotyczącymi danych aktywów.

(*) Strukturyzowane zabezpieczone obligacje złożone przed 10 października 2010, które nie spełniają tych kryteriów, mogą być nadal stosowane do dnia 31 marca 2011 r.;

c) tabela 4 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 4

Aktywa kwalifikowane wykorzystywane w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu

Kryteria kwalifikacji	Aktywa rynkowe ⁽¹⁾	Aktywa nierynkowe ⁽²⁾	
Rodzaj aktywów	Certyfikaty dłużne EBC Inne rynkowe instrumenty dłużne ⁽³⁾	Należności kredytowe	Instrumenty dłużne zabezpieczone detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD)
Jakość kredytowa	Aktywa muszą spełniać wysokie normy jakości kredytowej. Wysoka jakość kredytowa jest ustalana w oparciu o zasady ECAF dotyczące aktywów rynkowych ⁽³⁾	Dłużnik/gwarant musi spełniać wysokie normy jakości kredytowej. Wiarygodność kredytowa jest ustalana w oparciu o zasady ECAF dotyczące należności kredytowych.	Aktywa muszą spełniać wysokie normy jakości kredytowej. Wysoka jakość kredytowa jest ustalana w oparciu o zasady ECAF dotyczące RMBD
Miejsce emisji	EOG ⁽³⁾	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Procedury rozliczeniowe/obsługi	Miejsce rozliczenia: strefa euro. Instrumenty muszą być złożone w depozycie centralnym w formie zapisów księgowych w bankach centralnych lub w systemie SSS spełniającym minimalne normy EBC	Procedury Eurosystemu	Procedury Eurosystemu
Rodzaj emitenta/dłużnika/gwaranta	Banki centralne Sektor publiczny Sektor prywatny Instytucje międzynarodowe i ponadnarodowe	Sektor publiczny Przedsiębiorstwa Instytucje międzynarodowe i ponadnarodowe	Instytucje kredytowe

Kryteria kwalifikacji	Aktywa rynkowe ⁽¹⁾	Aktywa nierynkowe ⁽²⁾	
Miejsce ustanowienia emitenta, dłużnika i gwaranta	Emitent ⁽³⁾ : Kraje EOG i kraje G10 nienależące do EOG Dłużnik: EOG Gwarant ⁽³⁾ : EOG	Strefa euro	Strefa euro
Akceptowane rynki	Rynki regulowane Rynki nieregulowane akceptowane przez EBC	Nie dotyczy	Nie dotyczy
Waluta	Euro	Euro	Euro
Minimalna wielkość	Nie dotyczy	Minimalna wielkość w momencie złożenia roszczenia kredytowego W okresie od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2011 r.: — na użytek krajowy: wg decyzji KBC, — na użytek międzynarodowy: wspólny próg 500 000 euro. Od dnia 1 stycznia 2012 r.: wspólny minimalny próg 500 000 euro w całej strefie euro	Nie dotyczy
Prawo właściwe	W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nabycie aktywów musi być zgodne z ustawodawstwem państwa członkowskiego UE. Prawo właściwe dla stanowiących zabezpieczenie należności kredytowych musi być prawem państwa należącego do EOG.	Prawo właściwe dla umów będących podstawą należności kredytowych i przekazania należności kredytowej na zabezpieczenie: prawo państwa członkowskiego Łączna liczba różnych systemów prawnych obowiązujących wobec a) kontrahenta; b) wierzyciela; c) dłużnika; d) gwaranta (o ile dotyczy); e) umowy stanowiącej podstawę należności kredytowych; oraz f) umowy przekazania na zabezpieczenie nie może być wyższa niż dwa	Nie dotyczy
Na użytek międzynarodowy	Tak	Tak	Tak

⁽¹⁾ Więcej informacji znajduje się w punkcie 6.2.1.

⁽²⁾ Więcej informacji znajduje się w punkcie 6.2.2.

⁽³⁾ Jakość kredytową rynkowych instrumentów dłużnych wyemitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwa i niemających ratingu ustala się na podstawie źródła oceny kredytowej wybranego przez odpowiedniego kontrahenta zgodnie z zasadami ECAF dotyczącymi należności kredytowych, określonymi w punkcie 6.3.3. W przypadku tych rynkowych instrumentów dłużnych, zmieniono następujące kryteria kwalifikacji aktywów rynkowych: miejsce ustanowienia emitenta/gwaranta: strefa euro; miejsce emisji: strefa euro.”;

31. w pkt 6.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp czwarty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku oceny wystawionej przez instytucję ECAI jej podstawą musi być rating publiczny. Eurosystem, jeśli uzna to za konieczne, ma prawo prosić o dodatkowe wyjaśnienia. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami uzasadnienie ratingu musi być przedstawione w formie ogólnodostępnego raportu (sporządzonego na potrzeby sprzedaży lub nowej emisji), zawierającego m.in. kompleksową analizę zagadnień strukturalnych i prawnych, szczegółową ocenę puli zabezpieczeń oraz analizę uczestników i innych istotnych elementów transakcji. Ponadto instytucje ECAI muszą publikować regularne raporty kontrolne dotyczące papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. Publikacja tych raportów powinna pokrywać się z częstotliwością i terminami płatności kuponowych. Raporty powinny zawierać co najmniej aktualne najważniejsze dane dotyczące transakcji (np. struktury puli zabezpieczeń, uczestników transakcji, struktury kapitału) oraz wyniki finansowe.”;

b) ustęp piąty otrzymuje brzmienie:

„Wartość referencyjną określającą minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie wysokiej jakości kredytowej (»progu jakości kredytowej«) definiuje się w kategoriach »jednego A« (*). Eurosystem uznaje prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD) w jednorocznej perspektywie powyżej 0,10 % za równoważne jakości kredytowej na poziomie »jednego A«, przy czym jest ono regularnie weryfikowane. W zasadach ECAF przyjęto definicję zdarzenia niewykonania zobowiązania podaną w dyrektywach dotyczących wymogów kapitałowych (CRD) (**). Eurosystem publikuje najniższą ocenę ratingową powyżej wymaganego progu jakości kredytowej dla każdej zaakceptowanej instytucji ECAI, bez przyjmowania odpowiedzialności za oceny ECAI, która to ocena również podlega okresowej weryfikacji. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wartość referencyjną przyjętą przez Eurosystem do ustalania minimalnego wymogu wysokiej jakości kredytowej definiuje się w kategoriach »potrójnego A« (***) w momencie emisji. W okresie istnienia papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami musi być spełniony minimalny wymóg Eurosystemu – ocena na poziomie »jednego A«.

(*) »Jedno A« oznacza minimalny długoterminowy rating »A-« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's, »A3« w klasyfikacji Moody's lub »AL« w klasyfikacji DBRS.

(**) Dyrektywy CRD obejmują dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1) oraz dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. dotyczącą wymogu adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201).

(***) »Potrójne A« oznacza długoterminowy rating »AAA« w klasyfikacji Fitch, Standard & Poor's lub DBRS albo »Aaa« w klasyfikacji Moody's, albo jeżeli nie są one dostępne, krótkoterminowy rating »F1+« w klasyfikacji Fitch lub »A-1+« w klasyfikacji Standard & Poor's lub »R-1H« w klasyfikacji DBRS.”;

c) ustęp siódmy otrzymuje brzmienie:

„Z listy aktywów kwalifikowanych mogą zostać wyłączone aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, w stosunku do których Unia Europejska na mocy art. 75 Traktatu lub państwo członkowskie zastosowało zamrożenie funduszy lub inne środki, ograniczając możliwość korzystania z funduszy tych podmiotów, lub które decyzją Rady Prezesów EBC tymczasowo lub na stałe utraciły dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

32. w pkt 6.3.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkt drugi ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Ocena kredytowa papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami określona przez instytucję ECAI: W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyemitowanych od dnia 1 marca 2010 r. włącznie Eurosystem wymaga co najmniej dwóch ocen kredytowych dla tej emisji od dowolnych zaakceptowanych instytucji ECAI. W celu ustalenia kwalifikacji papierów wartościowych stosuje się zasadę »dwóch najlepszych«, co oznacza, że nie tylko najlepsze, ale też drugie co do jakości oceny kredytowe instytucji ECAI muszą być zgodne z progiem jakości kredytowej określonym dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami. Zgodnie z tą zasadą, według Eurosystemu papiery wartościowe kwalifikują się, jeżeli obie te oceny jakości kredytowej są na poziomie »AAA«/»Aaa« w momencie emisji i na poziomie »jednego A« przez okres istnienia papieru wartościowego.

Od dnia 1 marca 2011 r. wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, niezależnie od daty emisji, muszą mieć co najmniej dwie oceny kredytowe akceptowane instytucji ECAI dotyczące emisji i, aby pozostały kwalifikowane, spełniona musi być zasada »dwóch najlepszych«.

W stosunku do papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyemitowanych przed dniem 1 marca 2010 r., które mają tylko jedną ocenę kredytową, należy uzyskać drugą ocenę do dnia 1 marca 2011 r. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyemitowanych przed dniem 1 marca 2009 r. obie oceny muszą być na poziomie »jednego A« przez cały okres istnienia tych papierów. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wyemitowanych w okresie od dnia 1 marca 2009 r. do dnia 28 lutego 2010 r. pierwsza ocena kredytowa musi być na poziomie »AAA«/»Aaa« w momencie emisji i na poziomie »jednego A« przez cały okres istnienia papieru wartościowego, natomiast druga ocena kredytowa musi być na poziomie »jednego A« zarówno w momencie emisji (*), jak i przez cały okres istnienia papieru.

Emisje zamienne papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami prowadzone w sposób ciągły lub powtarzalny (*fungible tap issuances*) uważa się za nowe emisje takich papierów. Wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami wyemitowane pod tym samym kodem ISIN muszą spełniać kryteria kwalifikacji obowiązujące na dzień ostatniej emisji zamiennej. W przypadku emisji zamiennych papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami prowadzonych w sposób ciągły lub powtarzalny, które nie spełniają kryteriów kwalifikacji obowiązujących na dzień ostatniej takiej emisji zamiennej, nie kwalifikują się wszystkie papiery wyemitowane pod tym samym kodem ISIN. Zasada ta nie obowiązuje w przypadku emisji zamiennych papierów wartościowych prowadzonych w sposób ciągły lub powtarzalny, które znajdowały się na liście aktywów kwalifikowanych Eurosystemu w dniu 10 października 2010, jeżeli ostatnia taka emisja zamienna miała miejsce przed tą datą. Emisje, które nie są emisjami zamiennymi prowadzonymi w sposób ciągły lub powtarzalny, uważa się za inne papiery wartościowe zabezpieczone aktywami.

(*) Jeżeli chodzi o drugą ocenę instytucji ECAI, ocena kredytowa w momencie emisji dotyczy oceny kredytowej wydanej lub opublikowanej po raz pierwszy przez tę instytucję.”;

- b) tiret trzecie podpunktu trzeciego ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Gwarancja musi podlegać prawu państwa członkowskiego UE oraz być ważna, wiążąca i wykonalna w stosunku do gwaranta.”;

- c) część wstępna podpunktu pierwszego ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:

„Emitenci i gwaranci z sektora publicznego w strefie euro: Jeżeli aktywa rynkowe są wyemitowane lub gwarantowane przez instytucje rządowe szczebla regionalnego, organy samorządowe lub podmioty sektora publicznego ustanowione w strefie euro, zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywach CRD, obowiązuje następująca procedura.”;

- d) podpunkt drugi ustępu drugiego otrzymuje brzmienie:

„Emitenci i gwaranci z sektora przedsiębiorstw w strefie euro: Jeżeli na podstawie oceny emisji, emitenta lub gwaranta dokonanej przez instytucje ECAI nie można stwierdzić wysokiej jakości kredytowej aktywów rynkowych emitowanych lub gwarantowanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe (*) ustanowione w strefie euro, zastosowanie mają zasady ECAF dotyczące należności kredytowych, a kontrahenci mogą wykorzystać własne systemy IRB, wewnętrzne systemy oceny jakości kredytowej stosowane przez krajowe banki centralne, lub narzędzia ratingowe podmiotów zewnętrznych. Wyemitowane przez przedsiębiorstwa niefinansowe rynkowe instrumenty dłużne niemające ratingu nie są umieszczane na publicznej liście kwalifikowanych aktywów rynkowych.

(*) Zob. przypis 12 w tym rozdziale.”;

33. w pkt 6.3.3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) przypis 35 w ppkt (ii) w podpunkcie pierwszym (Dłużnicy i gwaranci z sektora publicznego) ustępu piątego otrzymuje brzmienie:

„⁽³⁵⁾ Zob. przypis 34 w tym rozdziale.”;

- b) przypis 36 w ppkt (iii) w podpunkcie pierwszym ustępu piątego otrzymuje brzmienie:

„⁽³⁶⁾ Zob. przypis 39 w tym rozdziale.”;

- c) przypis 37 w podpunkcie drugim (Dłużnicy i gwaranci z sektora przedsiębiorstw) ustępu piątego (pierwszy przypis w tym podpunkcie) otrzymuje brzmienie:

„⁽³⁷⁾ Jeżeli kontrahent wybrał jako źródło oceny kredytowej instytucję ECAI, może przyjąć najlepszą z dostępnych ocen (zob. przypis 34 w tym rozdziale).”;

- d) podpunkt trzeci ustępu szóstego otrzymuje brzmienie:

„Gwarancja musi podlegać prawu państwa członkowskiego UE oraz być ważna, wiążąca i wykonalna w stosunku do gwaranta.”;

34. w pkt 6.3.4 ustęp czternasty (ustęp pierwszy pod nagłówkiem „Narzędzia ratingowe podmiotów zewnętrznych”) otrzymuje brzmienie:

„Do źródeł narzędzi ratingowych należą podmioty oceniające jakość kredytową dłużników, stosujące zasadniczo modele ilościowe w sposób systematyczny i mechaniczny i opierające się między innymi na informacjach ze zbadanych sprawozdań finansowych oraz których oceny kredytowe nie są ujawniane publicznie. Podmiot zapewniający narzędzia ratingowe, który chce uczestniczyć w ECAF, musi złożyć wniosek do KBC kraju, w którym jest zarejestrowany, według wzoru dostarczonego przez Eurosystem, uzupełniony o dodatkową dokumentację wymienioną we wzorze wniosku. Kontrahenci chcący skorzystać z określonego dostawcy narzędzi ratingowych dla celów ECAF, który nie jest akceptowany przez Eurosystem, muszą złożyć wniosek do KBC kraju, w którym są zarejestrowani, według wzoru dostarczonego przez Eurosystem, uzupełniony o dodatkową dokumentację wymienioną we wzorze wniosku. Eurosystem podejmuje decyzję, czy zaakceptować dostawcę narzędzi ratingowych, oceniając, czy spełnione zostały kryteria określone przez Eurosystem (*).

(*) Kryteria akceptacji znajdują się na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu).”;

35. w pkt 6.4.1 ramka 7 otrzymuje brzmienie:

„RAMKA 7

Środki kontroli ryzyka

Eurosystem stosuje następujące środki kontroli ryzyka:

— *Redukcje wartości w wycenie*

Eurosystem stosuje redukcje wartości w wycenie aktywów zabezpieczających (*haircut*). Oznacza to, że wartość aktywów zabezpieczających oblicza się jako wartość rynkową aktywów pomniejszoną o pewien procent.

— *Zmienne depozyty zabezpieczające (według wyceny rynkowej)*

Eurosystem wymaga, by skorygowana wartość rynkowa aktywów zabezpieczających wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych nie zmieniała się w czasie. Innymi słowy, jeżeli mierzona regularnie wartość aktywów zabezpieczających spadnie poniżej pewnego poziomu, KBC wezwie kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych (wystosuje wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego). Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów zabezpieczających przekroczy określony poziom, kontrahent może odzyskać nadwyżkę aktywów lub środków pieniężnych. (Obliczenia dotyczące wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego przedstawiono w ramce 8).

— *Limity dotyczące wykorzystywania niezabezpieczonych instrumentów dłużnych*

Wykorzystywanie niezabezpieczonych instrumentów dłużnych podlega limitom określonym w punkcie 6.4.2.

Jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, Eurosystem może w każdej chwili zastosować następujące środki kontroli ryzyka:

— *Depozyty początkowe*

W zapewniających płynność transakcjach odwracalnych Eurosystem może stosować depozyty początkowe. Oznacza to, że kontrahenci muszą przedstawić aktywa zabezpieczające o wartości nie niższej niż kwota płynności zapewnianej przez Eurosystem powiększona o wartość depozytu początkowego.

— *Limity w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów*

Eurosystem może stosować dodatkowe limity ryzyka w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów (oprócz limitów stosowanych do niezabezpieczonych instrumentów dłużnych). Limity te stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.

— *Stosowanie dodatkowych redukcji wartości*

Eurosystem może zastosować dodatkowe redukcje wartości, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC.

— *Dodatkowe gwarancje*

Przed zaakceptowaniem pewnych aktywów Eurosystem może żądać dodatkowych gwarancji wystawionych przez podmioty mające dobrą sytuację finansową.

— *Wyłączenie*

Eurosystem może wyłączyć pewne aktywa z wykorzystania w operacjach polityki pieniężnej. Wyłączenia te mogą być również stosowane do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.”

36. w pkt 6.4.2 wprowadza się następujące zmiany:
- a) podpunkt trzeci otrzymuje brzmienie:
- „Eurosistem ogranicza wykorzystanie niezabezpieczonych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucje kredytowe lub jakiegokolwiek inne podmioty, z którymi instytucja kredytowa ma bliskie powiązania zdefiniowane w punkcie 6.2.3. Aktywa takie mogą być wykorzystywane przez danego kontrahenta jako zabezpieczenie wyłącznie w zakresie, w jakim wartość przypisana temu zabezpieczeniu przez Eurosistem po zastosowaniu redukcji wartości nie przekracza 10 % łącznej wartości zabezpieczeń złożonych przez tego kontrahenta (z uwzględnieniem redukcji wartości). Ograniczenie to nie ma zastosowania do aktywów, których gwarantem jest podmiot sektora publicznego uprawniony do nakładania podatków, lub gdy wartość takich aktywów z uwzględnieniem redukcji wartości nie przekracza 50 milionów euro. W przypadku połączenia dwóch lub większej liczby emitentów takich aktywów lub ustanowienia między nimi bliskiego powiązania, emitentów tych traktuje się jako jedną grupę emitentów w kontekście tego ograniczenia tylko przez rok od daty połączenia lub ustanowienia bliskiego powiązania.”;
- b) przypis 4 w tabeli 6 otrzymuje brzmienie:
- „⁽⁴⁾ Do II kategorii płynności zalicza się jedynie aktywa rynkowe wyemitowane przez emitentów zaklasyfikowanych przez EBC jako agencje. Aktywa rynkowe wyemitowane przez inne agencje są zaliczane do III lub IV kategorii płynności, zależnie od rodzaju emitenta i aktywów.”;
37. w pkt 6.6.1 wprowadza się następujące zmiany:
- a) przypis 52 w ustępie drugim otrzymuje brzmienie:
- „⁽⁵²⁾ Zob. przypis 57 w tym rozdziale.”;
- b) przypis 53 w ustępie trzecim otrzymuje brzmienie:
- „⁽⁵³⁾ Zob. przypis 57 w tym rozdziale.”;
38. w pkt 6.7 ustęp trzeci otrzymuje brzmienie:
- „Kontrahenci będący oddziałami instytucji kredytowych zlokalizowanych poza EOG i Szwajcarią nie mogą wykorzystywać takich aktywów jako zabezpieczenia.”;
39. w pkt 7.1 ustęp czwarty otrzymuje brzmienie:
- „W zakresie rezerw obowiązkowych EBC jest obowiązany działać zgodnie z celami Eurosystemu określonymi w art. 127 Traktatu i art. 2 Statutu ESBC, co oznacza, między innymi, zasadę niepowodowania znacznego niepożądanego przemieszczania lub odpływu zasobów pieniężnych.”;
40. punkt 7.2 otrzymuje brzmienie:
- „Zgodnie z art. 19 ust. 1 Statutu ESBC, EBC wymaga od instytucji kredytowych ustanowionych w państwach członkowskich utrzymywania odpowiedniego poziomu rezerw obowiązkowych. Oznacza to, że działające w strefie euro oddziały instytucji kredytowych niezarejestrowanych w strefie euro również objęte są systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Nie podlegają mu natomiast utworzone poza strefą euro oddziały instytucji kredytowych zarejestrowanych w strefie euro.
- Instytucja jest automatycznie zwalniana z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej z dniem rozpoczęcia okresu utrzymywania rezerw, w którym cofnięto jej pozwolenie na działalność lub z niego zrezygnowała, albo w którym organ sądowy lub inny właściwy organ państwa członkowskiego podjął decyzję o wszczęciu wobec niej postępowania likwidacyjnego. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2531/98 i rozporządzeniem EBC/2003/9, EBC może również zwolnić niektóre instytucje z obowiązków w ramach systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, przy zachowaniu zasady braku dyskryminacji, z powodu prowadzonej reorganizacji, zamrożenia środków lub zastosowania przez UE na mocy art. 75 Traktatu lub przez państwo członkowskie innych środków ograniczając możliwość korzystania z funduszy tych podmiotów, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC, jak również jeżeli obciążenie danych instytucji tymi obowiązkami nie prowadziłoby do realizacji celów systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Jeśli decyzja taka zapada ze względu na cele systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, EBC bierze pod uwagę jedno lub kilka z poniższych kryteriów:
- instytucja jest uprawniona wyłącznie do realizacji zadań specjalnego przeznaczenia,
 - instytucję obowiązuje zakaz aktywnego prowadzenia czynności bankowych w konkurencji z innymi instytucjami kredytowymi, lub

- instytucja jest zobowiązana przepisami prawa do przeznaczania wszystkich swoich depozytów na cele związane ze wsparciem rozwoju regionalnego lub międzynarodowego.

EBC sporządza i prowadzi wykaz instytucji objętych systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu. EBC publikuje również wykaz wszystkich instytucji zwolnionych z obowiązków w ramach tego systemu z powodów innych niż reorganizacja czy zamrożenie funduszy, lub zastosowanie na mocy art. 75 Traktatu przez Unię Europejską lub państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy tych podmiotów, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC (*). Kontrahenci mogą uwzględniać te listy, określając, czy ich zobowiązania zostały zaciągnięte wobec instytucji podlegającej obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej. Wykazy te, publikowane po zamknięciu ostatniego dnia roboczego Eurosystemu w każdym miesiącu kalendarzowym, służą do obliczania podstawy naliczania rezerwy na okres utrzymywania rezerw zaczynający się w miesiącu kalendarzowym przypadającym dwa miesiące później. Na przykład wykaz opublikowany pod koniec lutego będzie obowiązywać przy ustalaniu podstawy naliczania rezerwy na okres utrzymywania rezerw zaczynający się w kwietniu.

(*) Wykazy są dostępne w serwisie internetowym EBC (www.ecb.europa.eu).;

41. w pkt 7.3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) przypis 7 w ustępie siódmym (ustęp drugi pod nagłówkiem „Obliczanie poziomu rezerwy obowiązkowej”) otrzymuje brzmienie:

„(7) W przypadku instytucji przekazujących zagregowane dane statystyczne jako grupa, zgodnie z ramowymi zasadami statystyki pieniężnej i bankowej EBC (zob. dodatek 4), przysługuje tylko jeden taki odpis dla grupy jako całości, chyba że instytucje te przekazują dane na temat podstawy naliczania i stanu rezerw w sposób dostatecznie szczegółowy, by Eurosystem mógł zweryfikować ich poprawność i jakość oraz ustalić odpowiedni poziom rezerw obowiązkowych dla poszczególnych instytucji w grupie.”;

- b) przypis (*) w ramce 9 otrzymuje brzmienie:

„(*) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32) (Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14) jednoznacznie nakłada wymóg wykazywania zobowiązań z tytułu depozytów według wartości nominalnych. Wartość nominalna oznacza kwotę główną, którą dłużnik zgodnie z warunkami umowy ma obowiązek zwrócić wierzycielowi. Zmiana ta stała się konieczna, ponieważ dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1) została znowelizowana w taki sposób, że dopuszcza wycenę pewnych instrumentów finansowych według ich wartości godziwej.”;

42. w pkt 7.4 ustęp drugi (ustęp pierwszy pod nagłówkiem „Środki rezerwy obowiązkowej”) otrzymuje brzmienie:

„Każda instytucja musi utrzymywać rezerwy obowiązkowe na jednym lub kilku rachunkach rezerw w KBC państwa członkowskiego, w którym jest zarejestrowana. W przypadku instytucji posiadających więcej niż jeden zakład w danym państwie członkowskim za spełnienie łącznych wymogów w zakresie rezerwy obowiązkowej dla wszystkich krajowych zakładów danej instytucji odpowiada jej centrala (*). Instytucja posiadająca zakłady w więcej niż jednym państwie członkowskim musi utrzymywać rezerwę obowiązkową w krajowym banku centralnym każdego państwa członkowskiego, w którym posiada zakład, stosownie do podstawy naliczania rezerwy określonej w danym państwie członkowskim.

(*) Instytucja nieposiadająca centrali w państwie członkowskim, w którym jest ustanowiona, wyznacza oddział główny, który będzie odpowiedzialny za spełnienie łącznych wymagań dotyczących rezerw obowiązkowych w odniesieniu do wszystkich zakładów tej instytucji w danym państwie członkowskim.”;

43. w dodatku 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) definicja „bliskich powiązań” otrzymuje brzmienie:

„**Bliskie powiązania:** sytuacja, w której **kontrahent** jest powiązany z emitentem/dłużnikiem/gwarantem aktywów kwalifikowanych przez fakt, że: a) kontrahent posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta; lub b) emitent/dłużnik/gwarant posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału kontrahenta; lub c) osoba trzecia posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, ponad 20 % kapitału kontrahenta oraz ponad 20 % kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta.”;

- b) definicja „instytucji kredytowej” otrzymuje brzmienie:

„**Instytucja kredytowa:** instytucja kredytowa w rozumieniu art. 2 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podjęcia i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (*), w znaczeniu nadanym w krajowych przepisach wdrażających tę dyrektywę, podlegająca nadzorowi właściwego organu; lub inna instytucja kredytowa w rozumieniu art. 123 ust. 2 Traktatu podlegająca nadzorowi o standardzie porównywalnym z nadzorem właściwego organu krajowego.

(*) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.”;

- c) skreśla się definicję „Pieniądza elektronicznego”;
- d) dodaje się definicję „Wsparcia płynnościowego transakcji dotyczącej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami”:

„**Wsparcie płynnościowe transakcji dotyczącej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami:** każde rozwiązanie strukturalne, które można wykorzystać do pokrycia wszelkich przejściowych niedoborów środków pieniężnych mogących wystąpić w okresie ważności transakcji.”;

- e) definicja „Narzędzi ratingowych” otrzymuje brzmienie:

„**Narzędzia ratingowe:** źródło oceny jakości kredytowej przewidziane w zasadach ECAF, zapewnione przez podmioty oceniające jakość kredytową dłużników, stosujące przede wszystkim modele ilościowe w sposób systematyczny i mechaniczny, opierające się, między innymi, na informacjach ze zbadanych sprawozdań finansowych oraz których oceny kredytowe nie są ujawniane publicznie. Aby zostały uwzględnione w ECAF, podmioty te muszą być indywidualnie zaakceptowane przez Eurosystem.”;

- f) definicja „Traktatu” otrzymuje brzmienie:

„**Traktat:** Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

44. W dodatku 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1, na końcu tytułu rozporządzenia (WE) nr 2533/98 dodaje się następujący przypis (*):

„(*) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.”;

- b) ustęp pierwszy punktu 2 otrzymuje brzmienie:

„Celem rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 25/2009 z dnia 19 grudnia 2008 r. dotyczącego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2008/32) (*) jest umożliwienie EBC oraz, zgodnie z art. 5 ust. 2 Statutu ESBC, krajowym bankom centralnym prowadzącym te prace w możliwym zakresie, zbierania materiału statystycznego koniecznego do realizacji zadań ESBC, a w szczególności zadania polegającego na formułowaniu i wdrażaniu polityki pieniężnej Unii zgodnie z art. 127 ust. 2 tiret pierwsze Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Dane statystyczne zebrane zgodnie z rozporządzeniem EBC/2008/32 są wykorzystywane do sporządzenia skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (MIF), którego głównym celem jest zapewnienie EBC kompleksowego obrazu statystycznego sytuacji pieniężnej obejmującego zagregowane aktywa i pasywa finansowe MIF w uczestniczących państwach członkowskich, które uważa się za jednolity obszar gospodarczy.

(*) Dz.U. L 15 z 20.1.2009, s. 14.”;

- c) ustęp czwarty punktu 2 otrzymuje brzmienie:

„Po drugie, obowiązki sprawozdawcze określone w rozporządzeniu EBC/2008/32 muszą być zgodne z zasadami przejrzystości i pewności prawnej, ponieważ rozporządzenie to jest w całości wiążące i bezpośrednio stosowane w całej strefie euro. Nakłada ono obowiązki bezpośrednio na osoby fizyczne i prawne, w stosunku do których EBC może zastosować sankcje w każdym przypadku, gdy jego wymogi sprawozdawcze nie są spełnione (zob. art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2533/98). Obowiązki sprawozdawcze są więc wyraźnie określone i wszelkie decyzje EBC dotyczące weryfikacji lub obowiązkowego gromadzenia informacji statystycznych są zgodne z określonymi zasadami. Po trzecie, EBC musi minimalizować obciążenia sprawozdawcze zgodnie z zasadami statystyki określonymi dla gromadzenia, opracowania i przekazywania danych statystycznych przez ESBC (zob. art. 3a rozporządzenia (WE) nr 2533/98). Zasady zostały zdefiniowane bardziej szczegółowo w publicznej deklaracji ESBC na temat statystyki europejskiej opublikowanej na stronie internetowej EBC.”;

- d) ustęp piąty punktu 2 otrzymuje brzmienie:

„Dlatego też materiał statystyczny zgromadzony przez krajowe banki centralne na mocy rozporządzenia EBC/2008/32 jest również wykorzystywany do ustalania podstawy naliczania rezerw zgodnie z rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącym stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (*).

(*) Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.”;

- e) ustęp szósty punktu 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie EBC/2008/32 ogranicza się do ogólnego określenia faktycznej populacji sprawozdawczej, jej obowiązków sprawozdawczych oraz zasad, zgodnie z którymi EBC i KBC zazwyczaj wykonują swoje uprawnienia do weryfikacji i obowiązkowego gromadzenia informacji statystycznych. Szczegółowe informacje na temat danych statystycznych, które należy zawrzeć w sprawozdaniach w celu spełnienia wymogów EBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej, a także minimalne standardy są określone w załącznikach I–IV do rozporządzenia EBC/2008/32.”;

- f) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„Do MIF zalicza się instytucje kredytowe określone w prawie wspólnotowym posiadające status rezydenta oraz wszelkie inne instytucje finansowe posiadające status rezydenta, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF oraz udzielaniu kredytów lub inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek (przynajmniej w sensie ekonomicznym). Przy sporządzaniu i prowadzeniu wykazu instytucji EBC stosuje powyższą definicję oraz zasady klasyfikacji określone w załączniku I do rozporządzenia EBC/2008/32. Organem właściwym do sporządzania i prowadzenia wykazu MIF do celów statystycznych jest Zarząd EBC. Faktyczną populację sprawozdawczą stanowi grupa MIF posiadających status rezydenta w strefie euro. KBC mogą udzielać derogacji małym MIF zgodnie z art. 8 rozporządzenia EBC/2008/32. Derogacje te umożliwiają KBC stosowanie metody »skracania ogona«.”;

- g) punkt 4 otrzymuje brzmienie:

„W celu sporządzenia bilansu skonsolidowanego instytucje posiadające status rezydenta i należące do faktycznej populacji sprawozdawczej co miesiąc przekazują informacje statystyczne związane z ich bilansami. Pozostałe informacje przekazuje się co kwartał. Przekazywane dane statystyczne są szczegółowo określone w załączniku I do rozporządzenia EBC/2008/32. KBC zbierają odnośne dane statystyczne i definiują obowiązujące procedury sprawozdawcze.

Rozporządzenie EBC/2008/32 nie wyklucza możliwości, by informacje statystyczne niezbędne do spełnienia wymogów statystycznych EBC były zbierane przez KBC od faktycznej populacji sprawozdawczej w ramach szerszej sprawozdawczości statystycznej ustanowionej przez krajowe banki centralne dla innych celów statystycznych na mocy prawa wspólnotowego lub krajowego albo ustalonej praktyki. Nie powinno to jednak niekorzystnie wpływać na spełnianie wymogów statystycznych określonych w rozporządzeniu EBC/2008/32. W szczególnych przypadkach EBC może polegać na informacjach statystycznych zebranych dla takich celów jako spełniających jego wymagania.

W wyniku przyznania przez KBC powyższych derogacji małym MIF podlegają one ograniczonym obowiązkom sprawozdawczym (oznaczającym, między innymi, sprawozdawczość kwartalną), które są obowiązkowe w związku z wymogiem utrzymywania rezerwy obowiązkowej i są określone w załączniku III do rozporządzenia EBC/2008/32. Artykuł 8 tego rozporządzenia określa wymogi dotyczące tych małych MIF, które nie są instytucjami kredytowymi. Przy tym MIF objęte derogacją mają możliwość realizacji pełnych wymogów w zakresie sprawozdawczości.”;

- h) ustępy od pierwszego do ósmego w punkcie 5 otrzymują brzmienie:

„Aby zminimalizować obciążenia sprawozdawcze i unikać jakiegokolwiek powielania pracy przy gromadzeniu informacji statystycznych, informacje statystyczne dotyczące bilansu przekazane przez MIF na mocy rozporządzenia EBC/2008/32 wykorzystuje się również do obliczania podstawy naliczania rezerw na mocy rozporządzenia EBC/2003/9.

Podmioty sprawozdawcze przekazują odpowiednim KBC dane do celów statystycznych w zakresie przedstawionym poniżej w tabeli 1, która znajduje się też w załączniku III do rozporządzenia EBC/2008/32. W tabeli tej ramki oznaczone gwiazdką »*« są wykorzystywane przez instytucje do ustalania podstawy naliczania rezerwy (zob. ramka 9 w rozdziale 7).

Do prawidłowego ustalenia podstawy naliczania rezerw przy dodatniej stopie rezerwy potrzebna jest szczegółowa struktura depozytów o umownym terminie zapadalności powyżej dwóch lat, depozytów zwrotnych za wypowiedzeniem powyżej dwóch lat, zobowiązań instytucji kredytowych z tytułu umów z przyrzeczeniem odkupu wobec sektorów: »MIF«, »instytucji kredytowych objętych systemem rezerw obowiązkowych, EBC i KBC« oraz »instytucji rządowych i samorządowych« (w podziale na »krajowe« i »pozostałe uczestniczące państwa członkowskie«), a także wobec »reszty świata«.

Ponadto, w zależności od krajowego systemu gromadzenia danych i jeżeli nie jest to sprzeczne z definicjami i zasadami klasyfikacji bilansu MIF określonymi w rozporządzeniu EBC/2008/32, instytucje kredytowe objęte systemem rezerw obowiązkowych mogą też przekazywać dane konieczne do ustalenia podstawy naliczania rezerwy (z wyjątkiem danych dotyczących instrumentów zbywalnych) zgodnie z tabelą 1a, pod warunkiem że nie wpływa to na pozycje oznaczone pogrubionym drukiem w tabeli 1.

Przepisy szczególne i przejściowe oraz przepisy dotyczące łączenia instytucji kredytowych w odniesieniu do stosowania systemu rezerw obowiązkowych znajdują się w załączniku III do rozporządzenia EBC/2008/32.

Załącznik III do rozporządzenia EBC/2008/32 obejmuje w szczególności schemat sprawozdawczości instytucji kredytowych znajdujących się w »ogonie« rozkładu statystycznego. Instytucje te muszą jako minimum przedstawiać dane kwartalne niezbędne do ustalenia podstawy naliczania rezerwy zgodnie z tabelą 1a. Instytucje te zapewniają, że dane przekazywane zgodnie z tabelą 1a są w pełni zgodne z definicjami i zasadami klasyfikacji stosowanymi w tabeli 1. Dane służące do ustalenia podstawy naliczania rezerwy przez takie instytucje za trzy okresy utrzymywania rezerwy są oparte na danych na koniec kwartału gromadzonych przez KBC.

Załącznik III zawiera też przepisy dotyczące sprawozdawczości skonsolidowanej instytucji kredytowych jako grupy. Z chwilą uzyskania zezwolenia EBC instytucje kredytowe objęte systemem rezerw obowiązkowych mogą składać skonsolidowane sprawozdania statystyczne obejmujące grupę instytucji kredytowych objętych tym systemem w granicach terytorium jednego państwa, pod warunkiem że wszystkie instytucje w ramach danej grupy zrezygnowały z pomniejszenia rezerwy obowiązkowej. Z pomniejszenia korzystać może jednak grupa jako całość. Jeżeli instytucje kredytowe otrzymały pozwolenie na utrzymywanie rezerwy obowiązkowej przez pośrednika, ale nie mogą korzystać z powyższej sprawozdawczości grupowej, właściwy KBC może zezwolić pośrednikowi na przekazywanie w imieniu tej grupy instytucji kredytowych sprawozdawczości skonsolidowanej (z wyjątkiem podstawy naliczania rezerwy). W takiej sytuacji z pomniejszenia mogą korzystać wszyscy członkowie grupy. Każda instytucja, której to dotyczy, jest wymieniona odrębnie w wykazie monetarnych instytucji finansowych prowadzonym przez EBC.

Ponadto załącznik ten zawiera przepisy mające zastosowanie w przypadku łączenia instytucji kredytowych. Terminy »połączenie«, »łączące się instytucje« i »instytucja przejmująca« mają znaczenie określone w art. 1 rozporządzenia EBC/2003/9. Dla okresu utrzymywania rezerwy, w którym następuje fuzja, naliczana jest rezerwa dla instytucji przejmującej i wymóg ten jest realizowany w sposób określony w art. 13 rozporządzenia. Poziom rezerwy obowiązkowej dla instytucji przejmującej w kolejnych okresach utrzymywania rezerwy oblicza się według podstawy naliczania rezerwy oraz ewentualnie według informacji statystycznych, zgodnie ze specjalnymi zasadami (zob. tabela w załączniku III do rozporządzenia EBC/2008/32). W innych kwestiach obowiązują standardowe zasady dotyczące składania informacji statystycznych oraz obliczania rezerwy obowiązkowej określone w art. 3 rozporządzenia EBC/2003/9. Ponadto właściwy KBC może zezwolić instytucji przejmującej na wykonanie jej obowiązku przekazania informacji statystycznych w drodze procedur tymczasowych. Tego rodzaju zwolnienie z normalnych procedur sprawozdawczych musi być ograniczone do możliwie najkrótszego okresu i w żadnym przypadku nie powinno trwać dłużej niż sześć miesięcy od połączenia. Zwolnienie to nie narusza zobowiązania instytucji przejmującej do wykonania obowiązków sprawozdawczych zgodnie z rozporządzeniem EBC/2008/32 ani jej ewentualnej powinności przejścia obowiązków sprawozdawczych łączących się instytucji.;

- i) punkt 6 otrzymuje brzmienie:

„Sam EBC i krajowe banki centralne zazwyczaj wykonują uprawnienia do weryfikacji i obowiązkowego gromadzenia informacji statystycznych w każdym przypadku, gdy nie są spełniane minimalne normy w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i aktualizacji danych. Te minimalne normy są określone w załączniku IV do rozporządzenia EBC/2008/32.”;

j) punkt 7 otrzymuje brzmienie:

„Ponieważ przepis art. 34 ust. 1 Statutu nie przyznaje żadnych praw ani nie nakłada żadnych obowiązków na państwa członkowskie objęte derogacją (art. 42 ust. 1 Statutu ESBC) i na Danię (art. 2 Protokołu w sprawie pewnych przepisów odnoszących się do Danii) oraz nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa (art. 8 Protokołu w sprawie pewnych przepisów odnoszących się do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej), rozporządzenie EBC/2008/32 stosuje się wyłącznie do uczestniczących państw członkowskich.

Natomiast do wszystkich państw członkowskich stosuje się art. 5 Statutu ESBC dotyczący kompetencji EBC i krajowych banków centralnych w dziedzinie statystyki oraz rozporządzenie (WE) nr 2533/98. Z powyższych przepisów oraz drugiego i trzeciego tiret art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wynika obowiązek spoczywający na nieuczestniczących państwach członkowskich zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszystkich środków uznanych przez nie za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych potrzebnych do wypełniania wymogów ESBC w zakresie sprawozdawczości statystycznej i terminowych przygotowań w dziedzinie statystyki, aby mogły stać się uczestniczącymi państwami członkowskimi. Obowiązek ten jest wyraźnie sformułowany w art. 4 i pkt 17 preambuły do rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Dla jasności ten specjalny obowiązek przywołany jest w preambule do rozporządzenia EBC/2008/32.”;

k) tabela otrzymuje brzmienie:

„Tabela 1

Stany miesięczne ⁽¹⁾

BILANS	A. Krajowe									
	MIF ⁽²⁾		Instytucje niebędące MIF							
	Instytucje kredytowe	w tym: instytucje kredytowe objęte ORO, EBC i KBC	Instytucje rządowe i samorządowe (S.13)		Razem	Pozostałe sektory krajowe				
			Instytucje rządowe szczebla centralnego (S.1311)	Pozostałe instytucje rządowe i samorządowe		Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S.123 + S.124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S.125)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe (S.14 + S.15)	
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	w tym: GTP ⁽⁴⁾	w tym: PS	(g)	(h)	(i)
PASYWA										
8 Pieniądz w obiegu										
9 Depozyty	*	*	*							
do 1 roku										
powyżej 1 roku										
W tym depozyty rozliczeniowe										
w tym do 2 lat										
w tym kredyty konsorcjalne										
9e W euro	*	*								
9.1e Bieżące				*	*					
W tym depozyty rozliczeniowe										
9.2e Terminowe				*	*					
do 1 roku				*	*					
od 1 roku do 2 lat				*	*					
powyżej 2 lat	*	*	*	*	*					
9.3e Z terminem wypowiedzenia				*	*					
do 3 miesięcy				*	*					
powyżej 3 miesięcy				*	*					
w tym powyżej 2 lat ⁽²⁾	*	*	*	*	*					
9.4e Operacje z przyrzeczeniem odkupu	*	*	*	*	*					
9x W walutach obcych										
9.1x Bieżące				*	*					
9.2x Terminowe				*	*					
do 1 roku				*	*					
od 1 roku do 2 lat				*	*					
powyżej 2 lat	*	*	*	*	*					
9.3x Z terminem wypowiedzenia				*	*					
do 3 miesięcy				*	*					
powyżej 3 miesięcy				*	*					
w tym powyżej 2 lat ⁽²⁾	*	*	*	*	*					
9.4x Operacje z przyrzeczeniem odkupu	*	*	*	*	*					

B. Pozostałe uczestniczące państwa członkowskie											C. Reszta świata			D. Nieprzydzielone
MIF (?)		Instytucje niebędące MIF									Razem	Banki	Instytucje niebankowe	
Instytucje kredytowe	w tym: instytucje kredytowe objęte ORO, EBC i KBC	Instytucje rządowe i samorządowe (S.13)		Razem	Pozostałe sektory krajowe									
		Instytucje rządowe szczebla centralnego (S.1311)	Pozostałe instytucje rządowe i samorządowe		Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S.123 + S.124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S.125)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe (S.14 + S.15)						
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	w tym: GTP (4)	w tym: PS	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)		
*	*	*									*			
*	*			*	*									
				*	*									
				*	*									
*	*	*	*	*	*						*			
				*	*									
				*	*									
*	*	*	*	*	*						*			
*	*	*	*	*	*						*			

BILANS	A. Krajowe									
	MIF ⁽²⁾		Instytucje niebędące MIF							
	Instytucje kredytowe	w tym: instytucje kredytowe objęte ORO, EBC i KBC	Instytucje rządowe i samorządowe (S.13)		Razem	Pozostałe sektory krajowe				
			Instytucje rządowe szczebla centralnego (S.1311)	Pozostałe instytucje rządowe i samorządowe		Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S.123 + S.124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S.125)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe (S.14 + S.15)	
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	w tym: GTP ⁽⁴⁾	w tym: PS	(g)	(h)	(i)
10 Jednostki uczestnictwa FRP ⁽³⁾										
11 Wyemitowane dłużne papiery wartościowe										
11e W euro										
do 1 roku										
od 1 roku do 2 lat										
w tym do 2 lat oraz gwarancja kapitału w ujęciu nominalnym poniżej 100 %										
powyżej 2 lat										
11x W walutach obcych										
do 1 roku										
od 1 roku do 2 lat										
w tym do 2 lat oraz gwarancja kapitału w ujęciu nominalnym poniżej 100 %										
powyżej 2 lat										
12 Kapitał i rezerwy										
13 Pozostałe pasywa										

B. Pozostałe uczestniczące państwa członkowskie											C. Reszta świata			D. Nieprzydzielone
MIF (*)		Instytucje niebędące MIF									Razem	Banki	Instytucje niebankowe	
Instytucje kredytowe	w tym: instytucje kredytowe objęte ORO, EBC i KBC	Instytucje rządowe i samorządowe (S.13)		Razem	Pozostałe sektory krajowe									
		Instytucje rządowe szczebla centralnego (S.1311)	Pozostałe instytucje rządowe i samorządowe		Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego + pomocnicze instytucje finansowe (S.123 + S.124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (S.125)	Przedsiębiorstwa niefinansowe (S.11)	Gospodarstwa domowe + instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe (S.14 + S.15)						
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	w tym: GTP (+)	w tym: PS	(p)	(q)	(r)	(s)		(t)	
														*
														*
														*
														*
														*

45. w dodatku 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) we wprowadzającej części punktu 1 przypisy 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„⁽¹⁾ Stosuje się, gdy kontrahent nie przekazuje aktywów zabezpieczających lub środków pieniężnych (o ile ma to zastosowanie, w odniesieniu do wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego) wystarczających do rozliczenia (w dniu rozliczenia) lub zabezpieczenia do terminu zapadalności operacji w drodze odpowiednich wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego, kwoty płynności przyznanej w ramach operacji zasilających w płynność, lub nie przekazuje wystarczających środków pieniężnych do rozliczenia kwoty płynności, jaka została mu przyznana w ramach operacji absorbujących płynność.

⁽²⁾ Stosuje się, jeżeli kontrahent nie przekazuje wystarczającej kwoty kwalifikowanych aktywów zabezpieczających lub nie przekazuje wystarczających środków pieniężnych do rozliczenia kwoty uzgodnionej w ramach transakcji bilateralnych lub nie zabezpiecza nierozliczonej transakcji bilateralnej w jakimkolwiek czasie przed terminem jej zapadalności w drodze odpowiednich wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego.”;

b) ustęp trzeci punktu 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„W przypadku naruszenia zasad dotyczących wykorzystania aktywów zabezpieczających (*) kary finansowe oblicza się, mnożąc przez współczynnik 1/360 kwotę aktywów niekwalifikowanych (lub aktywów, których kontrahent nie może wykorzystać), które: (i) zostały dostarczone przez kontrahenta do krajowego banku centralnego lub EBC; lub (ii) nie zostały wycofane przez kontrahenta po upływie 20 dni roboczych od zdarzenia, po którym aktywa utraciły status kwalifikowanych lub nie są już w dyspozycji kontrahenta.

(*) Powyższe przepisy obowiązują również, jeżeli a) kontrahent wykorzystuje aktywa, które nie mają statusu kwalifikowanych, lub przekazał informacje mające niekorzystny wpływ na wartość zabezpieczenia, na przykład o zaległości w spłacie należności kredytowej przedstawionej jako zabezpieczenie, które są lub stały się niezgodne z prawdą lub nieaktualne; albo b) kontrahent wykorzystuje aktywa, które nie mają statusu kwalifikowanych z powodu bliskich powiązań między emitentem/gwarantem a kontrahentem.”;

c) ustęp drugi punktu 2.1 otrzymuje brzmienie:

„Takie same kary finansowe i zawieszenie stosuje się też, bez naruszania postanowienia pkt 2.3, w przypadku każdego kolejnego naruszenia w danym okresie 12 miesięcy.”;

d) ustęp drugi punktu 2.2 otrzymuje brzmienie:

„Takie same kary finansowe i zawieszenie stosuje się też, bez naruszania postanowienia pkt 2.3, w przypadku każdego kolejnego naruszenia w danym okresie 12 miesięcy.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7, w pkt 6.3 i 6.4 oraz w dodatku 2, wprowadza się następujące zmiany:

1. ustęp piąty punktu 6.3.1 otrzymuje brzmienie:

„Wartość referencyjną określającą minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie wysokiej jakości kredytowej (»progu jakości kredytowej«) definiuje się jako ocenę kredytową na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej według zharmonizowanej skali Eurosystemu (*). Eurosystem uznaje prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD) w jednorocznej perspektywie na poziomie 0,40 % za równoważne stopniowi 3 jakości kredytowej, przy czym jest ono regularnie weryfikowane. W zasadach ECAF przyjęto definicję zdarzenia niewykonania zobowiązania podaną w dyrektywie dotyczącej wymogów kapitałowych (CRD) (**). Eurosystem publikuje najniższą ocenę ratingową powyżej wymaganego progu jakości kredytowej dla każdej zaakceptowanej instytucji ECAI, bez przyjmowania odpowiedzialności za ocenę ECAI, która to ocena również podlega okresowej weryfikacji. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami wartość referencyjną przyjętą przez Eurosystem do ustalania minimalnego wymogu wysokiej jakości kredytowej definiuje się w kategoriach »potrójnego A« (***) w momencie emisji. W okresie istnienia papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami musi być spełniony minimalny wymóg Eurosystemu określany jako stopień 2 jakości kredytowej w zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu (»jednego A« (****)). W odniesieniu do instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) wartość referencyjną określającą minimalne wymogi Eurosystemu w zakresie wysokiej jakości kredytowej definiuje się jako ocenę kredytową na poziomie stopnia 2 jakości kredytowej według zharmonizowanej skali Eurosystemu (rating »jednego A«). Eurosystem uznaje prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD) w jednorocznej perspektywie na poziomie 0,10 % za równoważne stopniowi 2 jakości kredytowej, przy czym jest ono regularnie weryfikowane.

(*) Zharmonizowana skala ratingowa Eurosystemu jest publikowana na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu). Ocena na poziomie stopnia 3 jakości kredytowej oznacza minimalny długoterminowy rating »BBB« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's, »Baa3« w klasyfikacji Moody's lub »BBB« w klasyfikacji DBRS.

(**) Dyrektywy CRD obejmują dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. dotyczącą objęcia i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1) oraz dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. dotyczącą wymogu adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (przekształcenie) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201).

(***) »Potrójne A« oznacza co najmniej długoterminowy rating »AAA« w klasyfikacji Fitch, Standard & Poor's lub DBRS albo »Aaa« w klasyfikacji Moody's, albo jeżeli nie są one dostępne, krótkoterminowy rating »F1+« w klasyfikacji Fitch lub »A-1+« w klasyfikacji Standard & Poor's lub »R-1H« w klasyfikacji DBRS.

(****) »Jedno A« oznacza co najmniej długoterminowy rating »A« w klasyfikacji Fitch lub Standard & Poor's, »A3« w klasyfikacji Moody's lub »AL« w klasyfikacji DBRS.”;

2) ustęp siódmy punktu 6.3.3 (jedyne ustępy pod nagłówkiem „Nierynkowe instrumenty dłużne zabezpieczone detalicznymi kredytami hipotecznymi”) otrzymuje brzmienie:

„Standardy wysokiej jakości kredytowej dla instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) muszą być zgodne ze stopniem 2 jakości kredytowej według zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu (*). Zasady oceny jakości kredytowej dla tych instrumentów dłużnych właściwe dla danego systemu prawnego zostaną określone przez KBC w obowiązującej dokumentacji krajowej.

(*) Zgodnie ze zharmonizowaną skalą ratingową Eurosystemu publikowaną na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu).”;

3) ustępy drugi i trzeci punktu 6.3.5 otrzymują brzmienie:

„Pierwszym etapem w tym procesie jest coroczne zestawienie przez podmiot zapewniający ocenę kredytową pul statycznych kwalifikowanych dłużników, tzn. pul składających się ze wszystkich dłużników z sektora przedsiębiorstw i sektora publicznego uzyskujących ocenę kredytową z danego systemu, spełniających jeden z następujących warunków:

Pula statyczna	Warunek
Pula statyczna dla stopni 1 i 2 jakości kredytowej	$PD(i,t) (*) \leq 0,10 \%$
Pula statyczna dla stopnia 3 jakości kredytowej	$0,10 \% < PD(i,t) \leq 0,40 \%$

(*) $PD(i,t)$ określa prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania przyznane przez system oceny kredytowej dłużnikowi i w czasie t.

Wszyscy dłużnicy spełniający jeden z tych warunków na początku okresu t stanowią odpowiednią pulę statyczną w momencie t. Na koniec przewidzianego okresu 12 miesięcy obliczana jest zrealizowana stopa prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązań przez pule statyczne dłużników w momencie t. Co roku dostawcy systemów ratingowych muszą poinformować Eurosystem o liczbie kwalifikowanych dłużników należących do pul statycznych w czasie t oraz liczby tych dłużników z puli statycznej (t), którzy nie wykonali zobowiązań w okresie następnym 12 miesięcy.”;

4) w pkt 6.4.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkt czwarty w jedynym ustępie otrzymuje brzmienie:

„Poziom redukcji wartości w wycenie stosowanej do instrumentów dłużnych należących do kategorii V wynosi 16 % bez względu na termin zapadalności i rodzaj kuponu.”;

b) podpunkt piąty w jedynym ustępie otrzymuje brzmienie:

„Poszczególne papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, zabezpieczone obligacje bankowe (zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo, tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe i inne zabezpieczone obligacje bankowe) oraz niezabezpieczone instrumenty dłużne instytucji kredytowych, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie (*haircut*). Redukcję tę stosuje się do ceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.”;

c) tabela 6 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 6

Kategorie płynności aktywów rynkowych (1)

Kategoria I	Kategoria II	Kategoria III	Kategoria IV	Kategoria V
Instrumenty dłużne skarbu państwa	Instrumenty dłużne instytucji samorządowych szczebla lokalnego i regionalnego	Tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe	Instrumenty dłużne instytucji kredytowych (niezabezpieczone)	Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami
Instrumenty dłużne emitowane przez banki centralne (2)	Zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo (3)	Instrumenty dłużne emitowane przez przedsiębiorstwa i pozostałych emitentów (4)	Instrumenty dłużne emitowane przez przedsiębiorstwa finansowe inne niż instytucje kredytowe (niezabezpieczone)	
	Instrumenty dłużne agencji (4)	Inne zabezpieczone obligacje bankowe (5)		
	Ponadnarodowe instrumenty dłużne			

(1) W zasadzie kategorię płynności determinuje klasyfikacja emitentów. Wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami zalicza się jednak do kategorii V, niezależnie od klasyfikacji emitenta, zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo do kategorii II, a tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe oraz inne instrumenty dłużne emitowane przez instytucje kredytowe – do kategorii III i IV.

(2) Certyfikaty dłużne wyemitowane przez EBC oraz instrumenty dłużne wyemitowane przez krajowe banki centralne przed wprowadzeniem euro w odpowiednich państwach członkowskich zalicza się do kategorii I.

(3) Do klasy zabezpieczonych obligacji bankowych typu Jumbo zalicza się jedynie instrumenty o wartości emisji co najmniej 1 mld EUR, dla których co najmniej trzech animatorów rynku systematycznie przedstawia kwotowania do ofert kupna i sprzedaży.

(4) Do II kategorii płynności zalicza się jedynie aktywa rynkowe wyemitowane przez emitentów zaklasyfikowanych przez EBC jako agencje. Aktywa rynkowe wyemitowane przez inne agencje są zaliczane do III lub IV kategorii płynności, zależnie od rodzaju emitenta i aktywów.

(5) Zabezpieczone obligacje, które nie są zgodne z dyrektywą UCITS, w tym strukturyzowane zabezpieczone obligacje i zabezpieczone obligacje wyemitowane przez grupy emitentów zaliczane są do kategorii III.”

d) podpunkt siedemnasty w jedynym ustępie otrzymuje brzmienie:

„Do rynkowych zmiennokuponowych (*) instrumentów dłużnych zaliczonych do kategorii I–IV stosuje się taką samą redukcję wartości w wycenie, jak do grupy instrumentów stałokuponowych o zapadalności od zera do jednego roku w kategorii płynności i w kategorii jakości kredytowej, do której należy dany instrument.

(*) Płatność kuponowa jest uznawana za instrument o zmiennej stopie, jeśli kupon jest powiązany z referencyjną stopą procentową i jeśli aktualizacja oprocentowania odbywa się co najmniej raz na rok. Płatności kuponowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej, dla których odnośny okres zapadalności dla celów redukcji wartości jest pozostałym okresem zapadalności instrumentu dłużnego.”;

e) tabela 7 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 7

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych aktywów rynkowych

Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach)	Kategorie płynności								Kategoria V (*)
		Kategoria I		Kategoria II (*)		Kategoria III (*)		Kategoria IV (*)		
		kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	
Stopnie 1 i 2 (od AAA do A-) (**)	0–1	0,5	0,5	1,0	1,0	1,5	1,5	6,5	6,5	16
	1–3	1,5	1,5	2,5	2,5	3,0	3,0	8,5	9,0	
	3–5	2,5	3,0	3,5	4,0	5,0	5,5	11,0	11,5	
	5–7	3,0	3,5	4,5	5,0	6,5	7,5	12,5	13,5	
	7–10	4,0	4,5	5,5	6,5	8,5	9,5	14,0	15,5	
	> 10	5,5	8,5	7,5	12,0	11,0	16,5	17,0	22,5	
Stopień 3 (od BBB+ do BBB-) (**)	0–1	5,5	5,5	6,0	6,0	8,0	8,0	15,0	15,0	Nie mają statusu kwalifikowanych
	1–3	6,5	6,5	10,5	11,5	18,0	19,5	27,5	29,5	
	3–5	7,5	8,0	15,5	17,0	25,5	28,0	36,5	39,5	
	5–7	8,0	8,5	18,0	20,5	28,0	31,5	38,5	43,0	
	7–10	9,0	9,5	19,5	22,5	29,0	33,5	39,0	44,5	
	> 10	10,5	13,5	20,0	29,0	29,5	38,0	39,5	46,0	

(*) Poszczególne papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, zabezpieczone obligacje bankowe (zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo, tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe i inne zabezpieczone obligacje bankowe) oraz niezabezpieczone obligacje bankowe, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie. Redukcję tę stosuje się do wyceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.

(**) Oceny według zharmonizowanej skali ratingowej Eurosystemu opublikowanej na stronie internetowej EBC (www.ecb.europa.eu);

f) tabela 8 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 8

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych rynkowych instrumentów o odwrotnie zmiennej stopie procentowej zaliczonych do kategorii I–IV

Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach)	Kupon o odwrotnie zmiennej stopie procentowej
Stopnie 1 i 2 (od AAA do A-)	0–1	7,5
	1–3	11,5
	3–5	16,0
	5–7	19,5
	7–10	22,5
	> 10	28,0
Stopień 3 (od BBB+ do BBB-)	0–1	21,0
	1–3	46,5
	3–5	63,5
	5–7	68,0
	7–10	69,0
	> 10	69,5”

5) w pkt 6.4.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pierwsze dwa podpunkty ustępu pierwszego otrzymują brzmienie:

„Wobec poszczególnych należności kredytowych stosuje się redukcję wartości w wycenie. Redukcje te zależą od pozostałego okresu zapadalności, rodzaju oprocentowania (stałe lub zmienne), kategorii jakości kredytowej i metody wyceny zastosowanej przez KBC (zob. punkt 6.5), jak pokazano w tabeli 9 (*).

Do należności kredytowych o zmiennym oprocentowaniu stosuje się taką samą redukcję wartości w wycenie, jak do należności kredytowych o oprocentowaniu stałym i zapadalności od zera do jednego roku odpowiadających tej samej jakości kredytowej i tej samej metodzie wyceny (wycena oparta na cenie teoretycznej określonej przez KBC lub kwocie pozostałej do spłaty określonej przez KBC). Płatność odsetkową uważa się za instrument o zmiennej stopie, jeśli jest powiązana z referencyjną stopą procentową i jeśli aktualizacja oprocentowania dla tej płatności odbywa się co najmniej raz na rok. Płatności odsetkowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej, dla których odnośny okres zapadalności dla celów redukcji wartości jest pozostałym okresem zapadalności danej należności kredytowej.

(*) Redukcję wartości w wycenie należności kredytowych o oprocentowaniu stałym stosuje się także do należności kredytowych, których oprocentowanie jest powiązane ze stopą inflacji.”;

b) tabela 9 otrzymuje brzmienie:

„Tabela 9

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do należności kredytowych o oprocentowaniu stałym

Jakość kredytowa	Pozostały okres zapadalności (w latach)	Metoda wyceny	
		Oprocentowanie stałe i wycena oparta na cenie teoretycznej określonej przez KBC	Oprocentowanie stałe i wycena oparta na kwocie pozostałej do spłaty określonej przez KBC
Stopnie 1 i 2 (AAA do A-)	0–1	8,0	10,0
	1–3	11,5	17,5
	3–5	15,0	24,0
	5–7	17,0	29,0
	7–10	18,5	34,5
	> 10	20,5	44,5
Stopień 3 (BBB+ do BBB-)	0–1	15,5	17,5
	1–3	28,0	34,0
	3–5	37,0	46,0
	5–7	39,0	51,0
	7–10	39,5	55,5
	> 10	40,5	64,5”

c) ustęp drugi otrzymuje brzmienie:

„Nierynkowe instrumenty dłużne zabezpieczone detalicznymi kredytami hipotecznymi podlegają redukcji wartości w wycenie w wysokości 24 %.”;

6) w dodatku 2 wprowadza się następującą zmianę:

definicja „obniżki wartości” otrzymuje brzmienie:

„Obniżka wartości: środek kontroli ryzyka stosowany do aktywów zabezpieczających w transakcjach odwrotnych, polegający na tym, że bank centralny przed dokonaniem redukcji wartości w wycenie obniża teoretyczną wartość rynkową aktywów o pewien procent.”

ZAŁĄCZNIK III

W załączniku II do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

W części I wprowadza się następujące zmiany:

- 1) punkt 6 lit. p) otrzymuje brzmienie:

„wobec kontrahenta stosuje się zamrożenie funduszy lub inne środki stosowane przez UE zgodnie z art. 75 Traktatu, ograniczające możliwość korzystania z jego funduszy; lub”;

- 2) punkt 6 lit. q) otrzymuje brzmienie:

„wobec kontrahenta stosuje się zamrożenie funduszy lub inne środki stosowane przez państwo członkowskie, ograniczające możliwość korzystania z jego funduszy; lub”;

- 3) punkt 7 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, aby w przypadku niewykonania zobowiązania KBC miał prawo do zastosowania następujących środków: a) zawieszenia, ograniczenia lub wyłączenia dostępu kontrahenta do operacji otwartego rynku; b) zawieszenia, ograniczenia lub wyłączenia dostępu kontrahenta do operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu; c) wypowiedzenia wszystkich pozostających do wykonania umów i transakcji; d) żądania przyspieszonego wykonania zobowiązań jeszcze niewymagalnych lub warunkowych. KBC może mieć ponadto prawo do zastosowania następujących środków: a) wykorzystania depozytów kontrahenta w KBC do potrącenia z roszczeniami przeciwko temu kontrahentowi; b) zawieszenia wykonywania zobowiązań wobec kontrahenta aż do momentu zaspokojenia wierzytelności w stosunku do tego kontrahenta; c) żądania odsetek za niewykonanie zobowiązania; lub d) żądania odszkodowania za wszelkie szkody poniesione wskutek niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, aby w przypadku niewykonania zobowiązania KBC miał prawną możliwość realizacji praw na wszystkich aktywach dostarczonych na zabezpieczenie, bez nieuzasadnionego opóźnienia i w sposób zapewniający KBC odzyskanie wartości udzielonego kredytu, jeżeli kontrahent niezwłocznie nie pokryje swojego ujemnego salda. W celu zapewnienia jednolitego stosowania odpowiednich środków Rada Prezesów EBC może podejmować takie kroki, jak zawieszenie, ograniczenie lub wyłączenie dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”.
